14-03-2021 † ΟΡΘΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

† Μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Ἦχος Βαρύς. Ἑωθινὸν Ζ΄. Ἦχος Γα

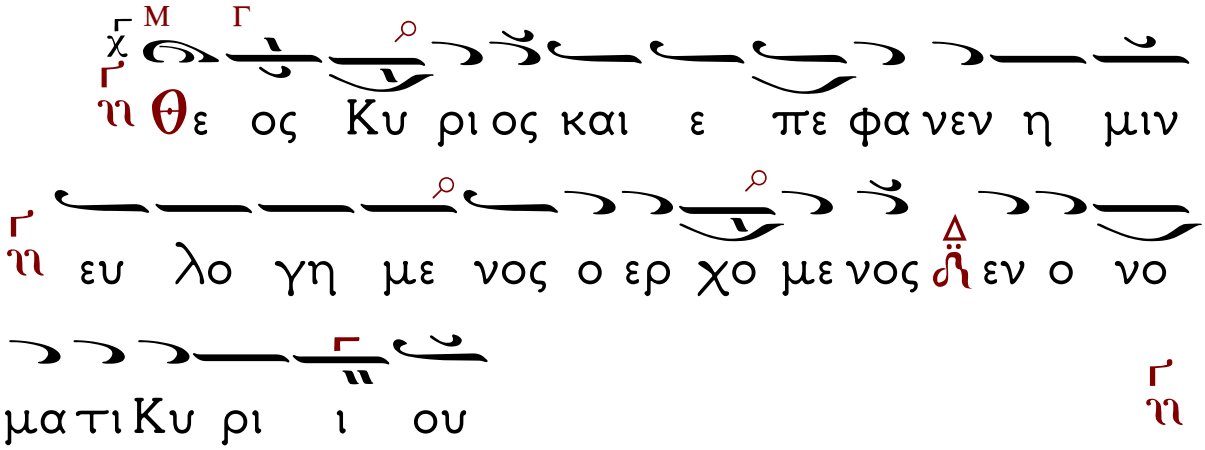

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

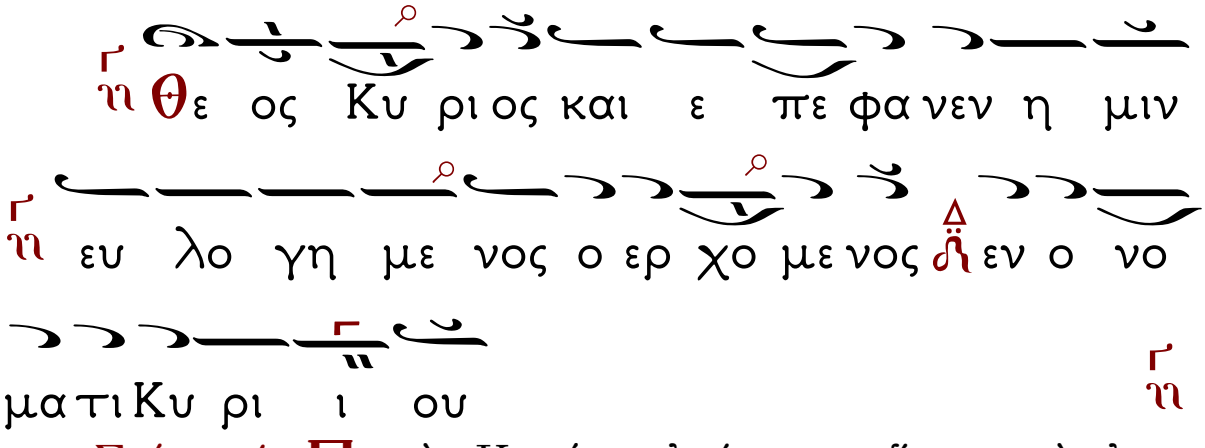

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα

Κα τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον
ϑα να τον η νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα
δει σον των Μυ ρο φο ρων τον ϑρη νον με τε
βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ τειν ε
πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε
ε ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

(Τὸ αὐτό)

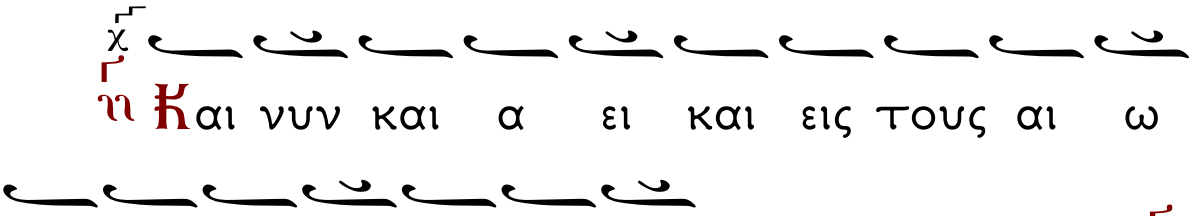
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

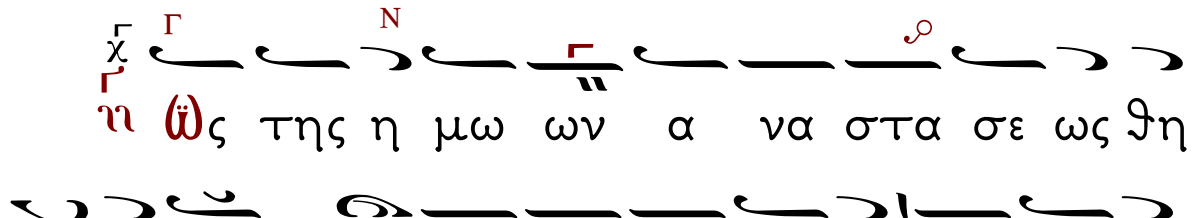
Ως της η μω ων α να στα σε ως θη
σαν ρι σμα τους ε πι σοι πε ποι θο ο τας
πα νυμ νη τε εκ λακ κου και βυ θου πται
σμα των α να γα γε σου γαρ τους υ πευ θυ νους
τη α μαρ τι α ε σω σας τε κου ου σα την
σω τη ρι ι αν η προ το κου Παρ θε νος
και εν το κω Παρ θε νος και με τα το κον
πα λιν ου ου σα Παρ θε ε νο ο ο ος

Ἀναστάσιμα Καθίσματα.

Μετὰ τὴν α' Σπχολογίαν.

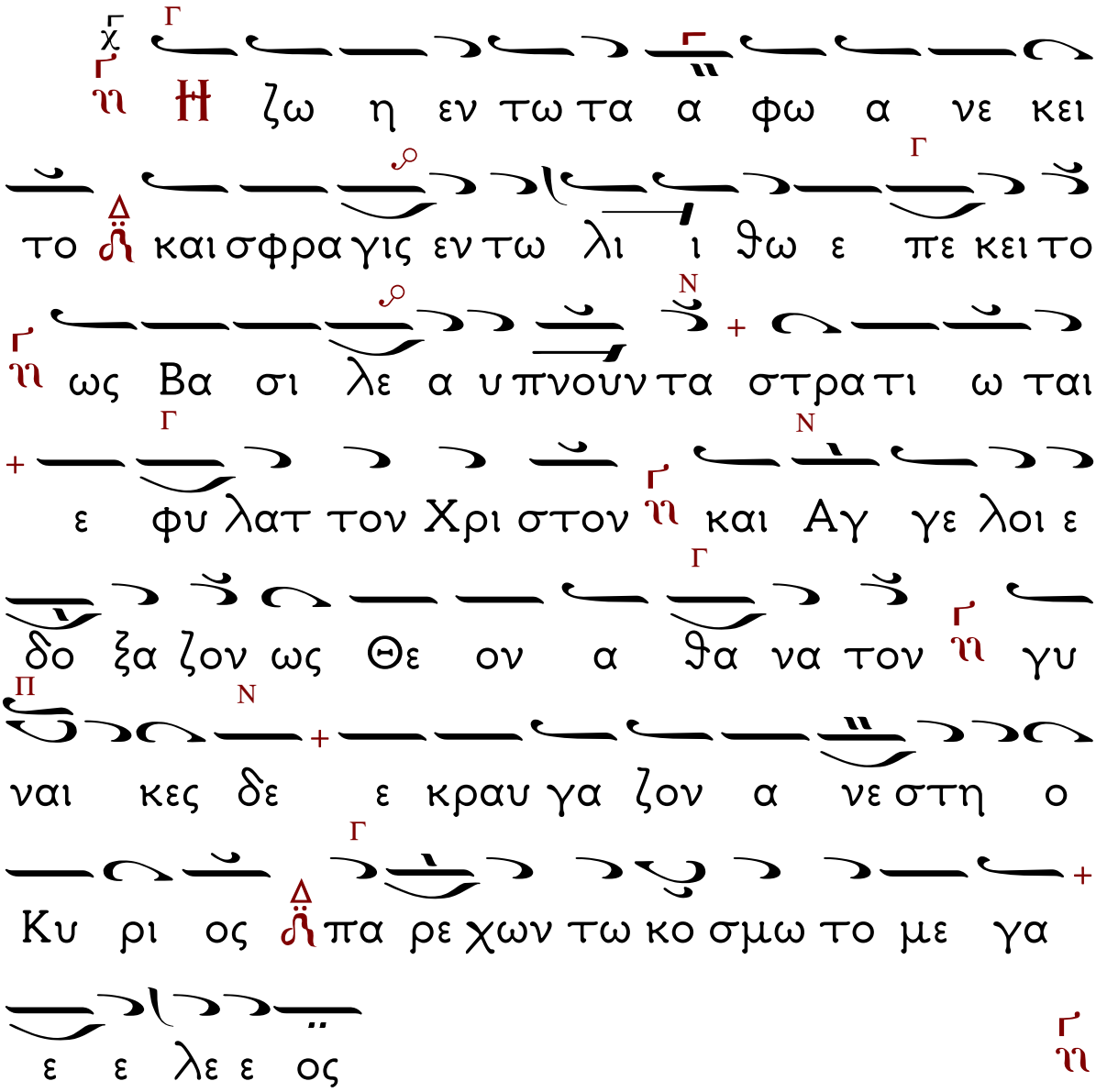

Τη τρι η με ε ρω τα φη σου σκυ
λε ευ σας τον θα να τον και φθα ρεν τα τον
αν θρω πον τη ζω η φο ο ρω ε γερ σει σου
α να στη σας Χρι στε ε ο Θε ος ως φι
λαν θρω πος δο ο ξα α σοι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Τον σταυ ρω θε εν τα υ περ η μων και
α να σταν τα Χρι στο ον τον Θε ον και κα
θε λον τα του θα να α του το κρα α τος α
παυ στως ι κε τευ ε Θε ο το ο κε Παρ θε

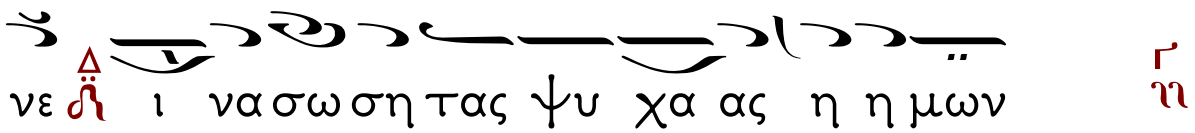

Μετὰ τὴν β΄ Σπχολογίαν.

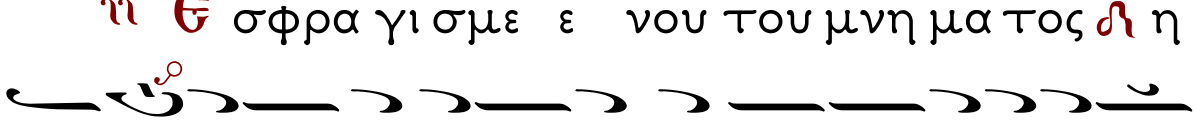

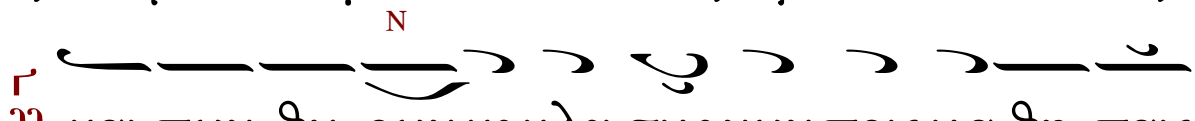

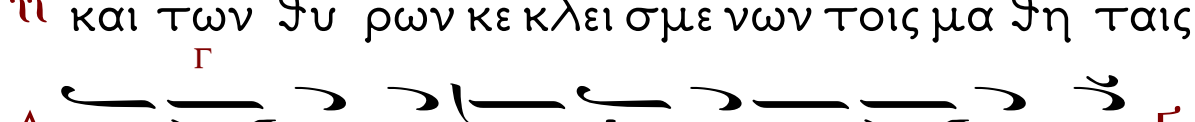

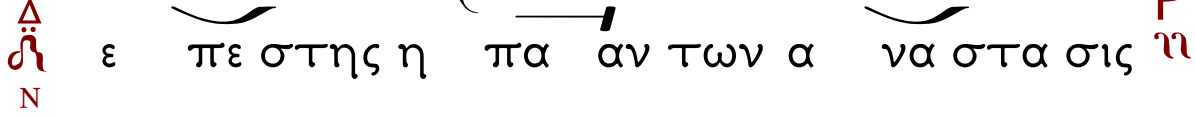

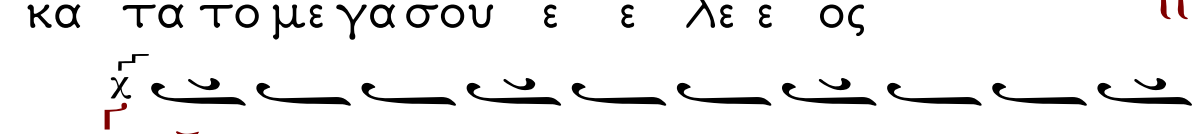

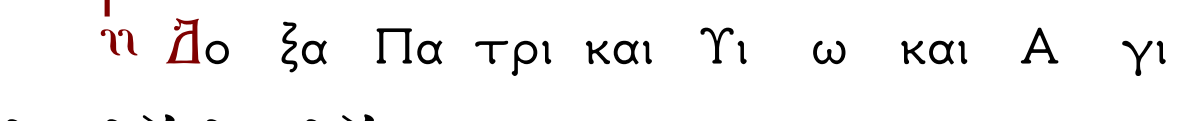

με τα δα κρυ ων μυ ρα φε ρου σαι ν και στρα

Ν

τι ω των φυ λασ σον των σε Δ ον των ο λων

Γ Π

βα σι λε α ε λε γον προς ε αυ τας ν τις

Μ Γ

α πο κυ λι ι σει η μιν τον λι ι θον ν α

+

νε στη ο με γα λης βου λη ης Αγ γε λος πα

Π Ν Γ

τη σας τον θα να τον π παν το δυ να με Κυ

ρι ε δο ο ξα α σοι ν

χ ν Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ν

Ν

χ ν Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το

κε Παρθε νε Δ λι μην και προ στα σι ι α του γε

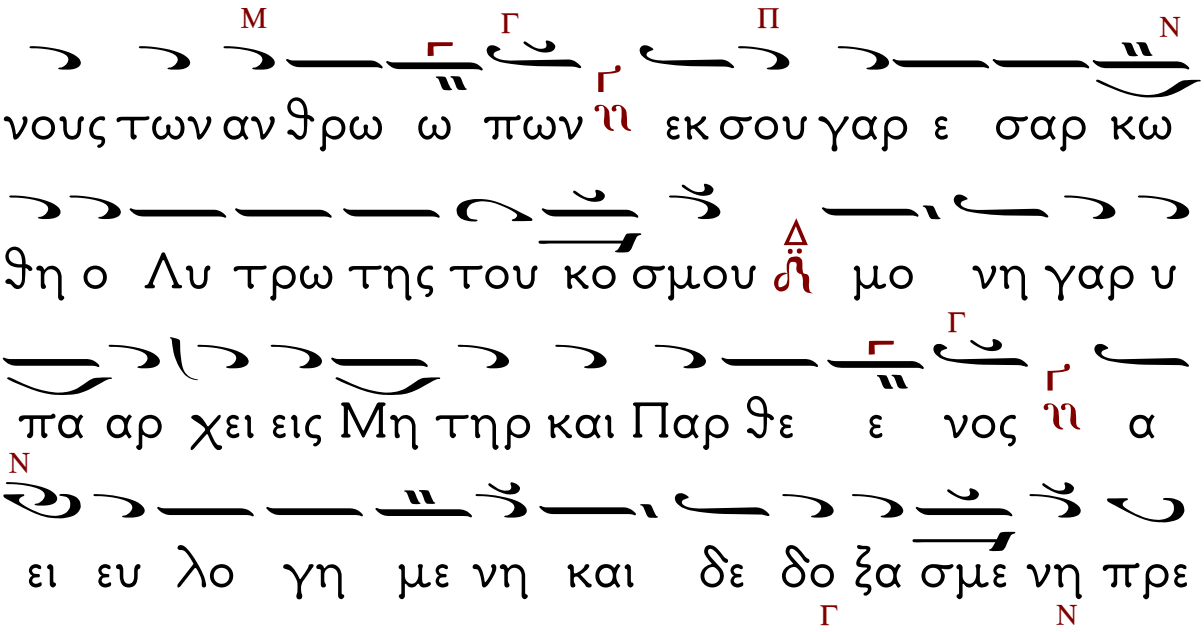
νους των αν θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω
θη ο Λυ τρω της του κο σμου μο νη γαρ υ
πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ θε ε νος α
ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε νη πρε
σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη
σα σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη

Εὐλογητάρια.

Ἦχος λ̈ π̈ Πα

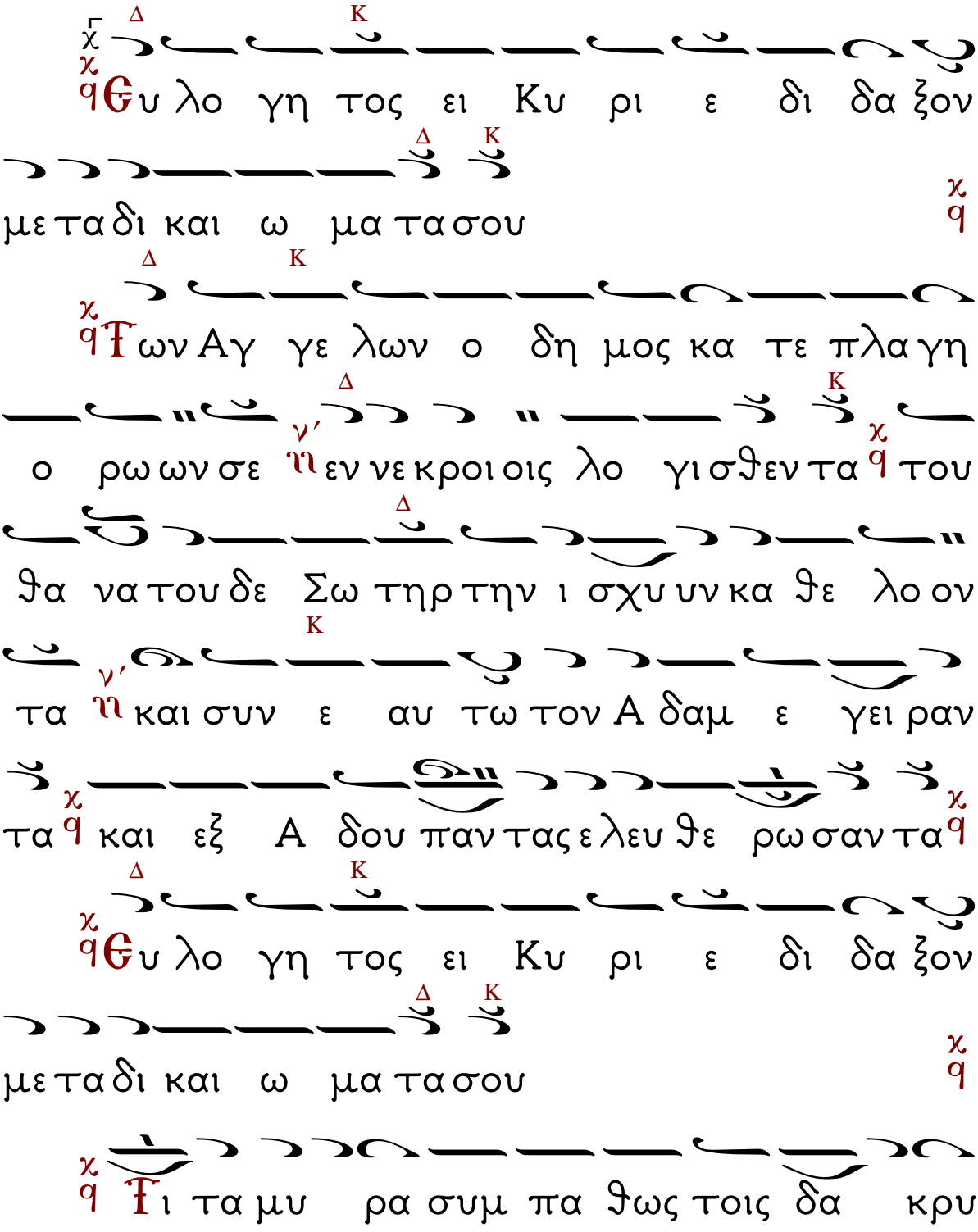

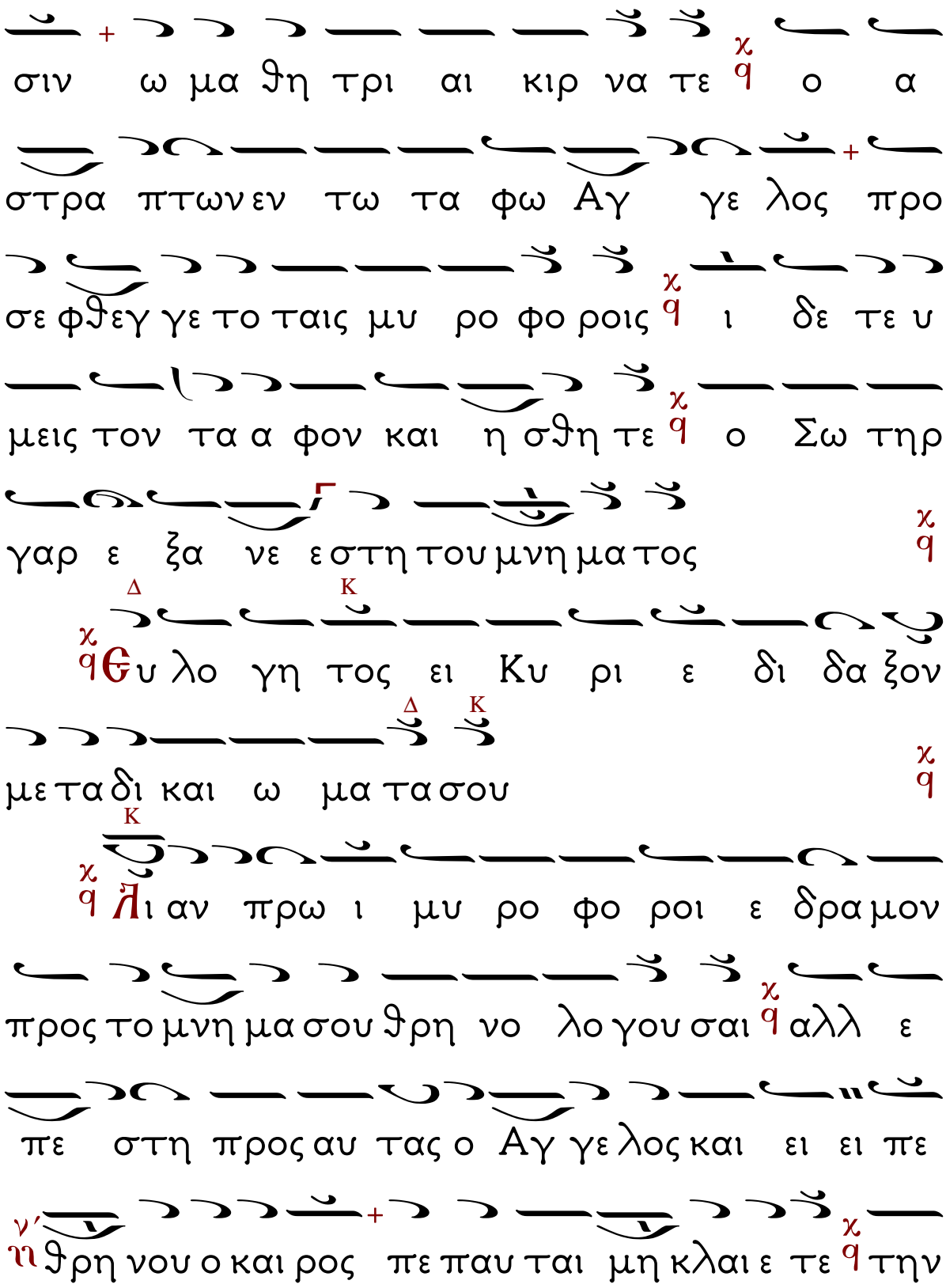
σιν ω μα θη τρι αι κιρ να τε χ ο α
στρα πτων εν τω τα φω Αγ γε λος προ
σε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε χ ο Σω τηρ
γαρ ε ξα νε εστη του μνη μα τος χ
Δ Κ
χ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
Δ Κ
με τα δι και ω μα τα σου χ
Κ
χ Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον
προς το μνη μα σου θρη νο λο γου σαι χ αλλ ε
πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε
ν΄ η θρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε χ την

Α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει πα τε

Δ Κ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον

Δ Κ

με τα δι και ω μα τα σου

Μ Κ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων

ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ ε

νη χουν το Αγ γε ε λου προς αυ τας φθεγ γο

με ε νου ΝΙ τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο

γι ζε σθε ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε στη

του μνη μα τος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

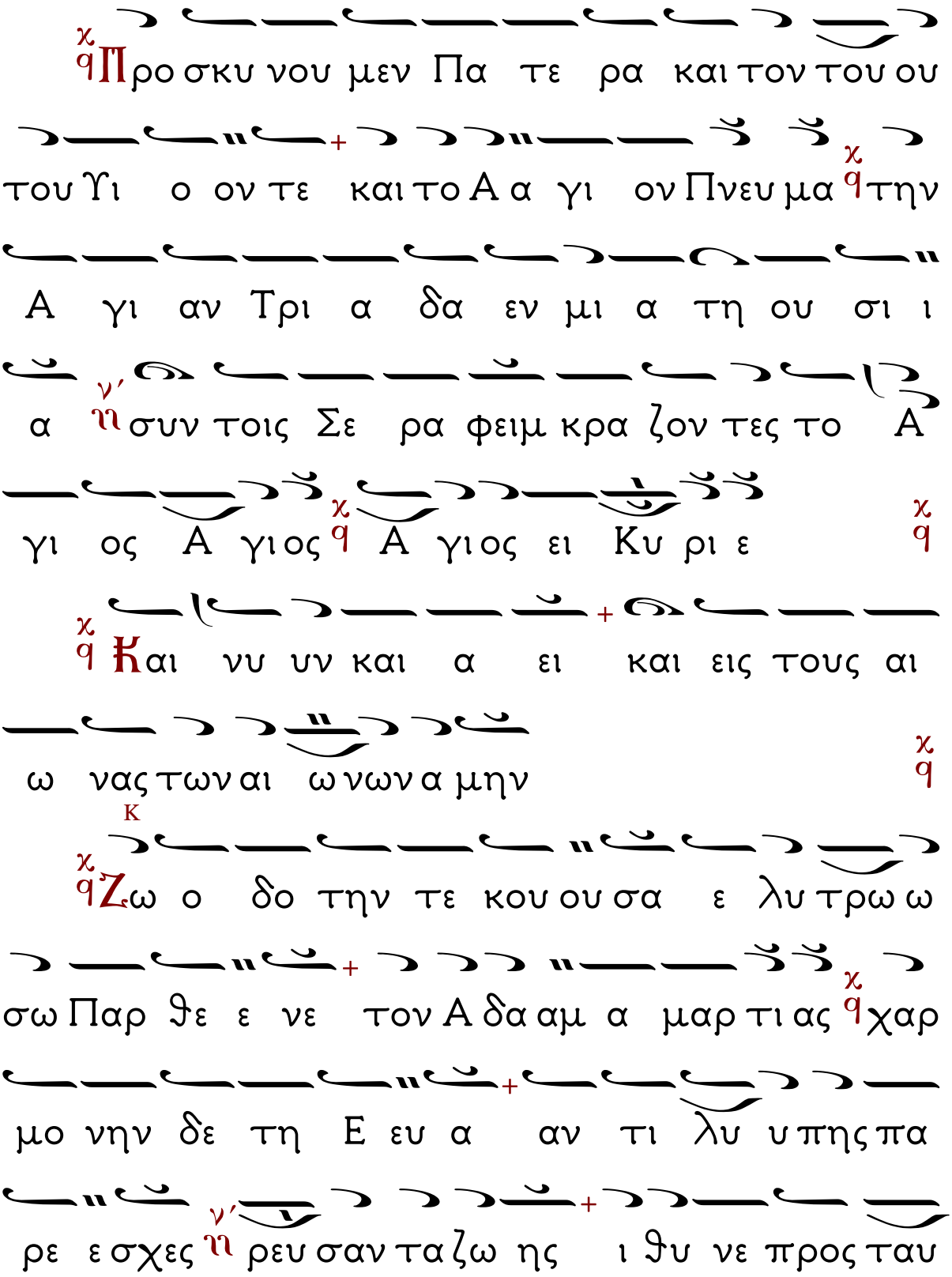
Προσκυνουμεν Πατερα και τον τουου
τουΥι ο ον τε και το Αγιον Πνευμα την
Αγιαν Τριαδα εν μια τη ουσι ι
α συν τοις Σεραφειμ κραζοντες το Α
γιος Αγιος Αγιος ει Κυριε
Και νυν και αει και εις τους αι
ωνας των αιωνων αμην
Ζω ο δοτην τε κουουσα ελυτρωω
σω Παρθε νε τον Αδαμ αμαρτιας χαρ
μονην δε τη Ευαν τι λυυπης πα
ρε εσχες ρευσαν ταζωης ι θυνε προς ταυ

την δε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος και αν

θρω πος

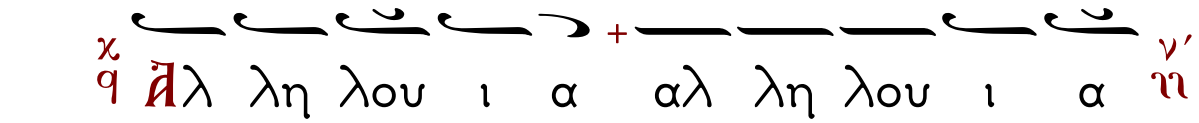
Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι α

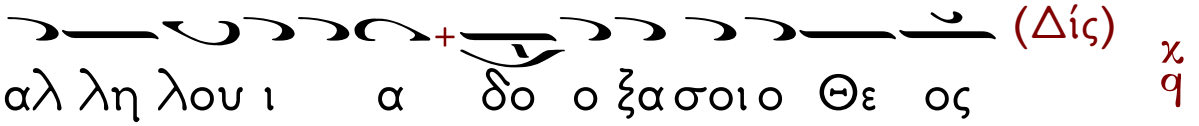
αλ λη λου ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

(Δίς)

Τὸ γ΄.

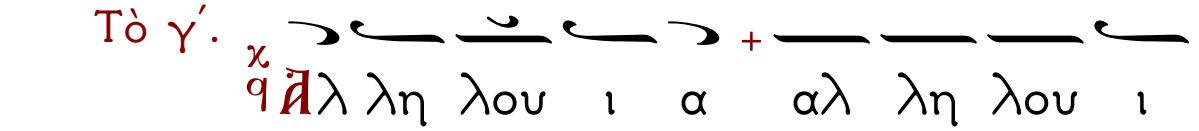
Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι

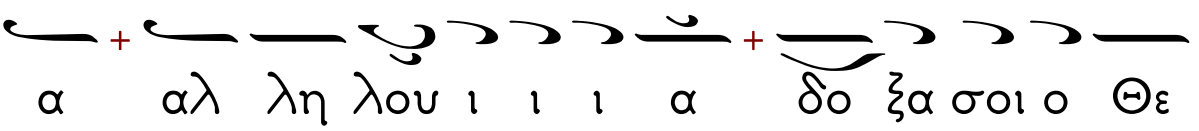
α αλ λη λου ι ι ι α δο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ος

Ἡ Ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον Α΄.

χ Γ M
ν Ϯ ην αιχ μα λω σι αν Σι ων εκ πλα
M Γ
νης ε πι στρε ε ψας ν κα με Σω τη ηρ ζω ω
+
σον ε ξαι αι ρων δου λο πα ϑει ει ας ν
Γ N
ν Θν τω νο ο τω ο σπει ρων ϑλι ψεις νη
M Γ Γ Δ
στει ει ας με τα δα κρυ υ ων ν ου τος χα
Γ M Δ
ρας δρε ψε ται ϡδραγ μα τα α ει ζω ο τρο φι ι
ας ν

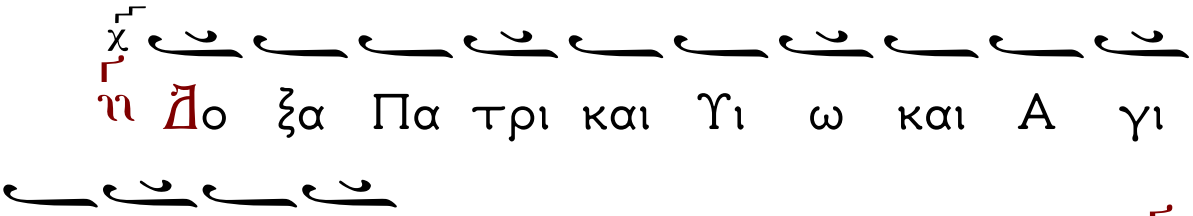
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

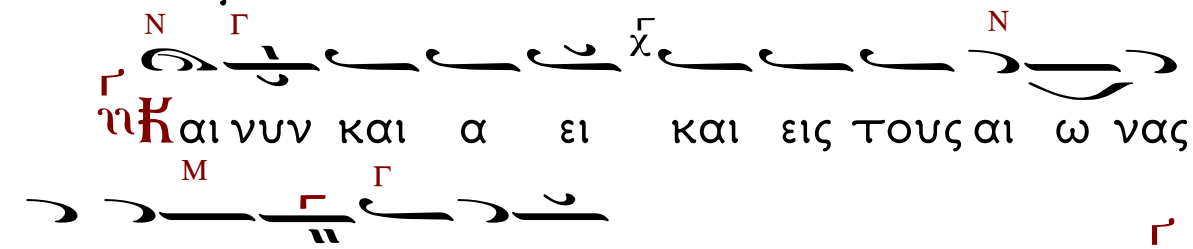
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α μην

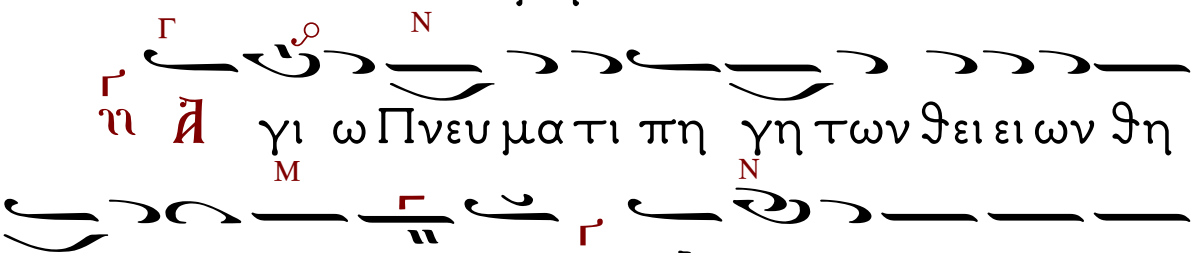
Δι γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ει ων θη
σαυ ρι σμα α των εξ ου σο φι α συ
νε σις φο βος αυ τω αι νε σις δο ο ξα τι μη
και κρα α τος

Ἀντίφωνον Β'.

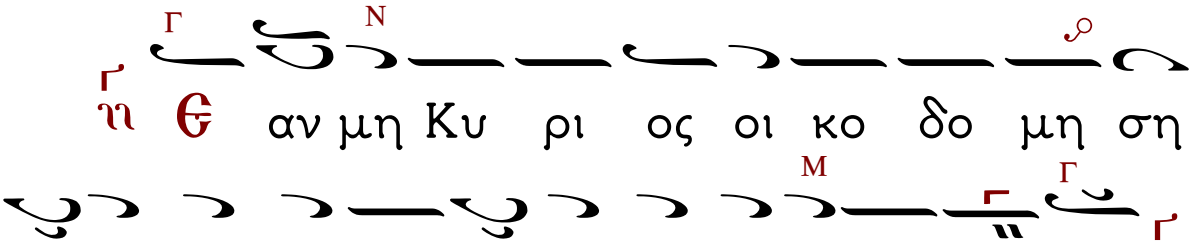
Θα μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση
οι κον τον της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν

πλην γαρ αυ του ου πρά ξις ου λο ο γος τε

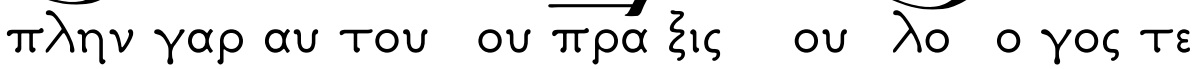
λει ει ται

Ου καρ που της γα στρος οι Α γι οι οι

πνευ μα το κι νη η τως α να βλα στου

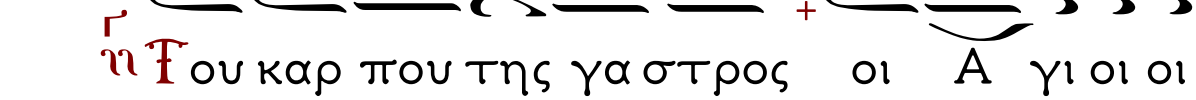
σι πα τρω α δογ μα τα υι ο θε σι ι ας

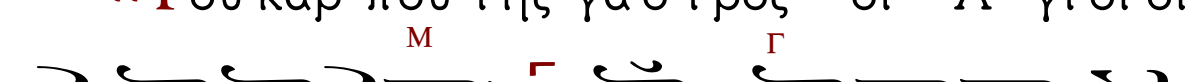
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

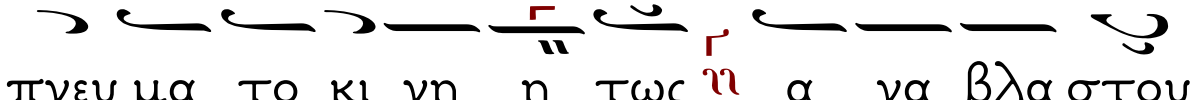
ω Πνευ μα τι

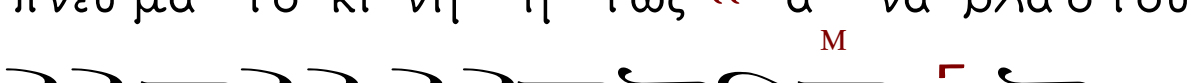
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

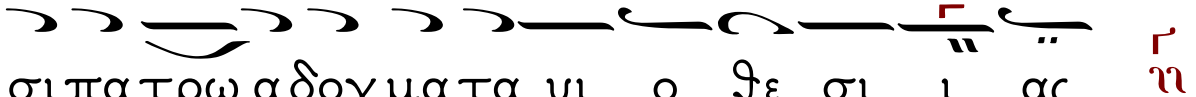
των αι ω ω νων α μην

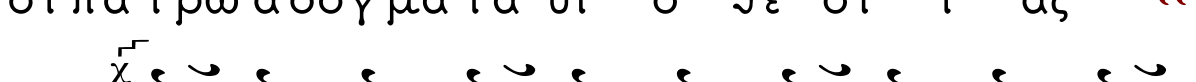
Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει

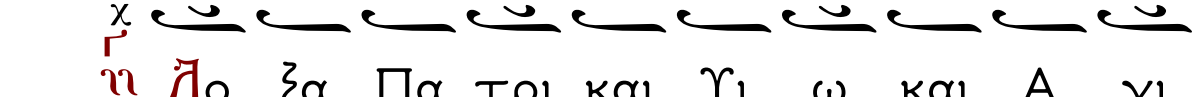
ναι ε ε χει προ παν τωνγαρ Θε ος των

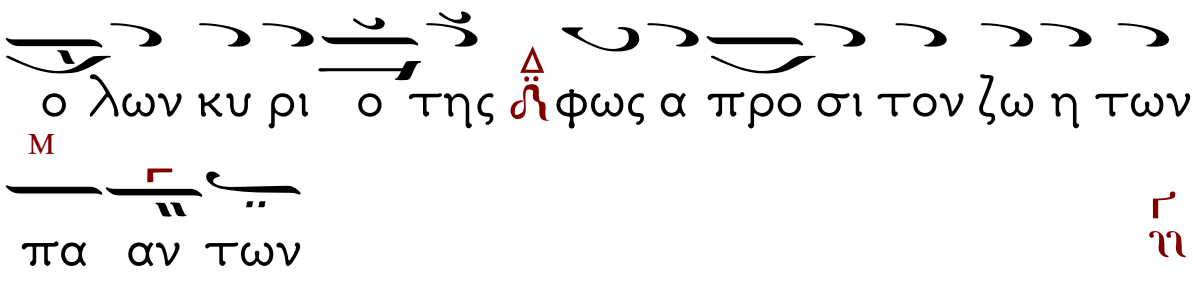
Δ
ο λων κυ ρι ο της φως α προ σι τον ζω η των
Μ
πα αν των

Ἀντίφωνον Γ΄.

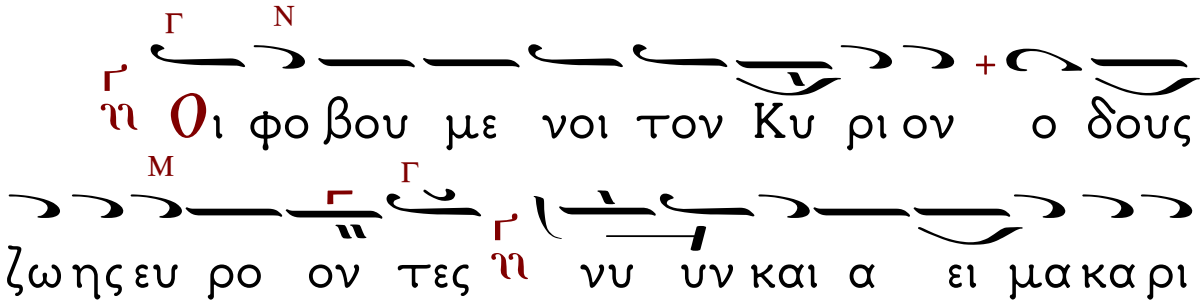
Γ
Ν
Οι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους
Μ
Γ
ζω ης ευ ρο ον τες νυ υν και α ει μα κα ρι
Μ
ουν ται δο ξη α κη ρα α τω

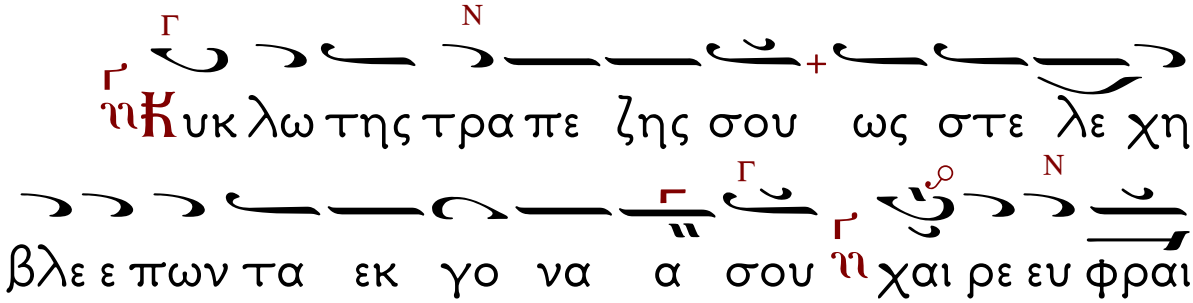
Γ
Ν
Κυκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη
Γ
Ν
βλε ε πων τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι
Δ
νου προ σα γων ταυ τα τω Χρι στω ω ποι με
Μ
Γ
να αρ χα

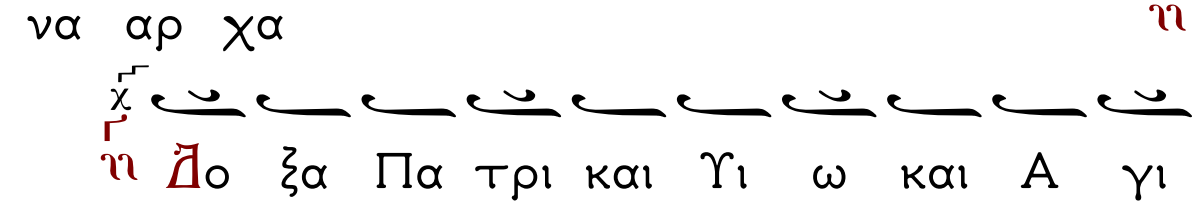
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

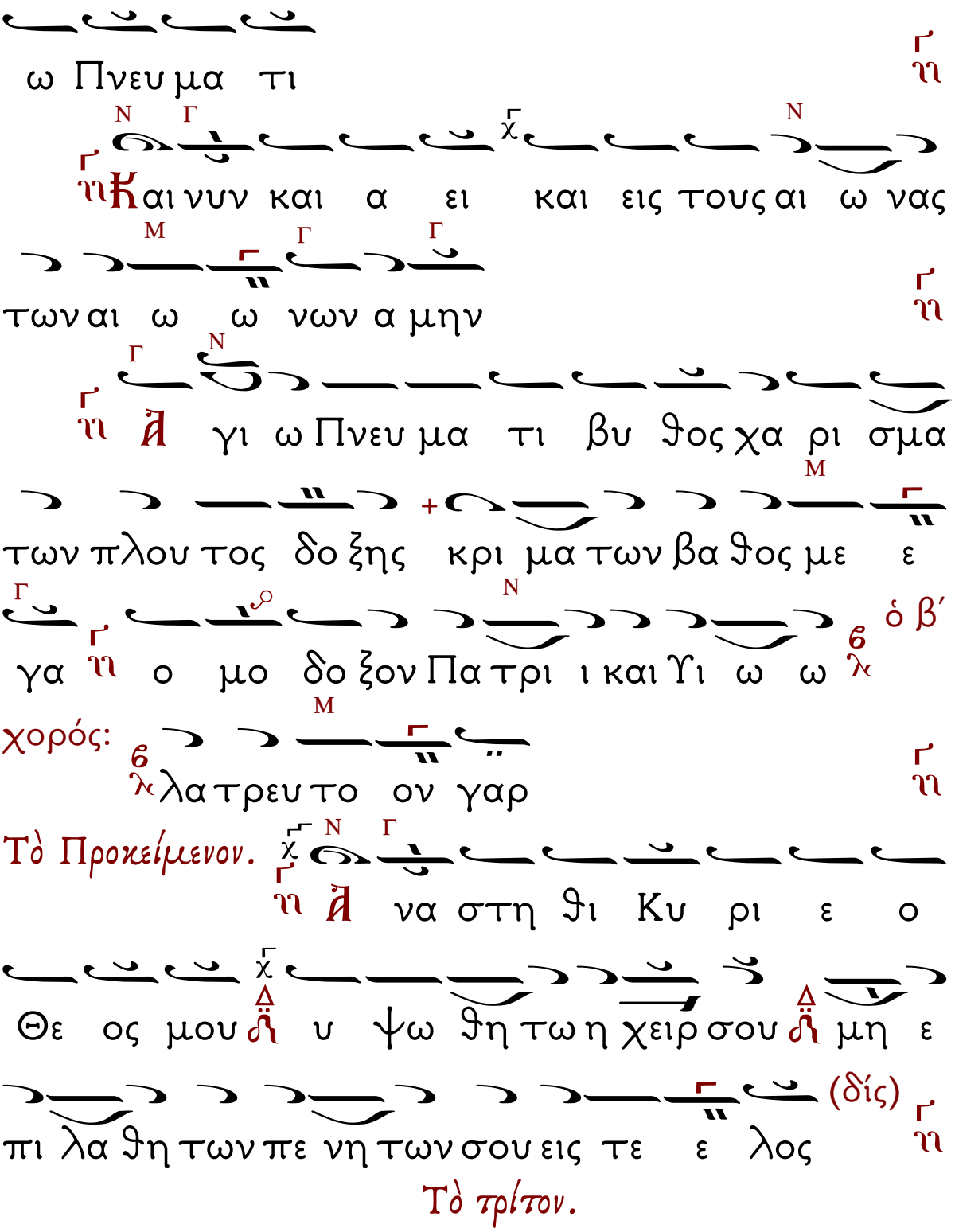
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α μην
γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα
των πλου τος δο ξης κρι μα των βα θος με ε
γα ο μο δο ξον Πα τρι ι και Υι ω ω
ὁ β΄
χορός:
λα τρευ το ον γαρ
Τὸ Προκείμενον.
να στη θι Κυ ρι ε ο
Θε ος μου υ ψω θη τω η χειρ σου μη ε
πι λα θη των πε νη των σου εις τε ε λος
(δίς)
Τὸ τρίτον.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

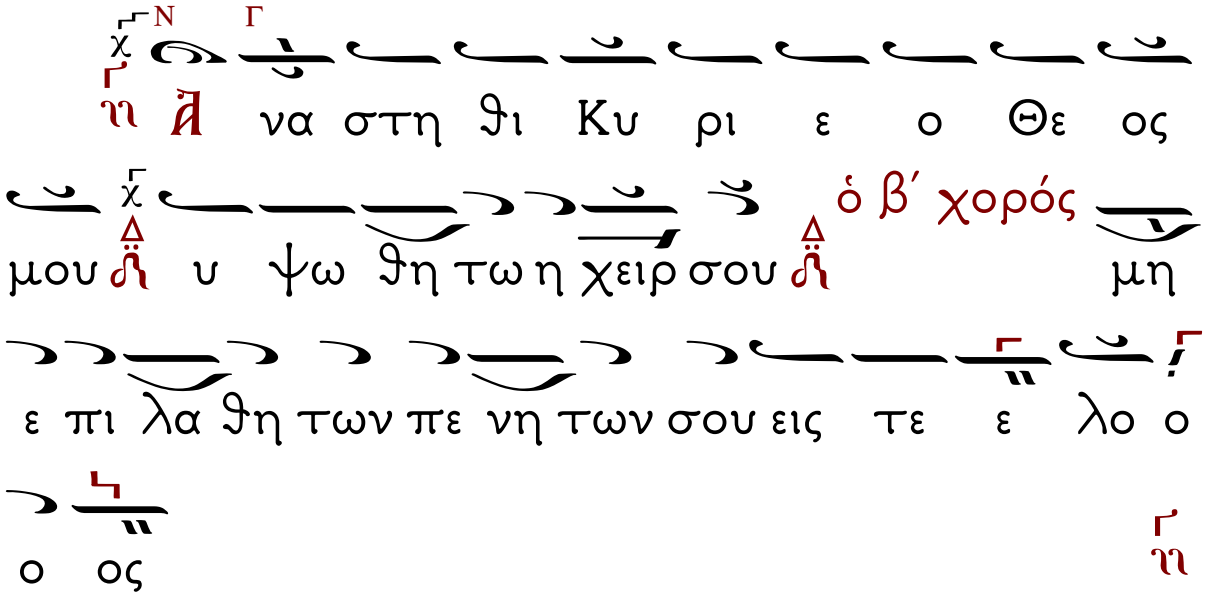

Ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ χορὸς: Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. Νη

Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον Δίς

Αι νε σα α τω πνο η πα α σα τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ο ον

ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

ὁ χορὸς: Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορὸς: ἡ Ϗαι τω πνευ μα τι σου ἡ

Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ _____ ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορὸς: ἡ Δο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι ἡ

Ἱερεὺς: .....

Χορὸς: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν Σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς Σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά Σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν' Ψαλμὸς

Ἦχος πλ. Νη

Θ λε η μον ε λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

τα το πλη θος των οι κτιρ μών σου ε ξα λει

ψον το α νο μη μα α μου

Θ πι πλει ον πλύ νον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι ας μου

κα θα ρι σο ον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι

νω ω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω πι

ον μου ε στι δι α παν τος

ν Ϛοι μο νω η μαρ τον λ και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα π ο πως αν

δι και ω θης εν τοις λο γοις σου π και νι

κη σης εν τω κρι νε σθαι αι σε ν

ν Ϟ δου γαρ ν εν α νο μι αις συ νε

λη η φθην π και εν α μαρ τι αις ε κισ η

σε με η μη τηρ μου ν

ν Ϟ δου γαρ ν α λη θει αν η γα πη

σας λ τα α δη λα και τα κρυ φι α π της σο

φι ας σου ε δη λω σα ας μοι ν

ν Ραν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι

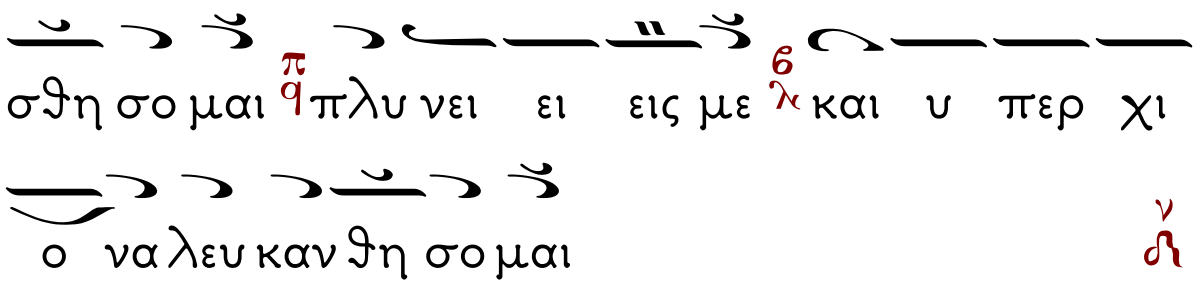
σθη σο μαι πλυ νει ει εις με και υ περ χι
ο να λευ καν θη σο μαι

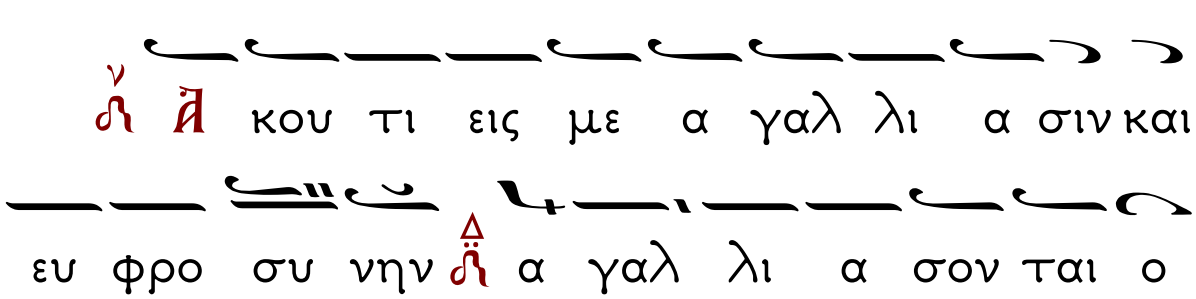
κου τι εις με α γαλ λι α σιν και
ευ φρο συ νην α γαλ λι α σον ται ο
στε ε α τε τα πει νω με να

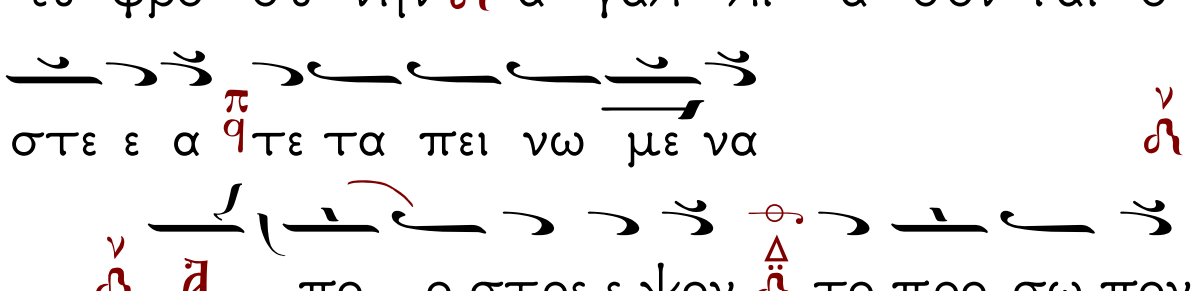
πο ο στρε ε ψον το προ σω πον
σου α πο των α μαρ τι ω ων μου και πα α
α σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

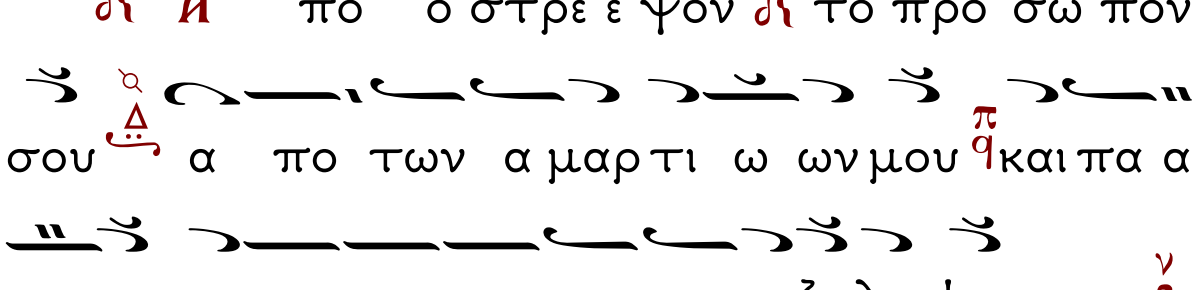
Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι
ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον
εν τοις εγ κα τοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το πνευ μα σου το α γι ον

μη αν τα νε λης απ ε μου

Δι πο ο δο ος μοι την α γαλ λι

α σιν του σω τη ρι ου σου και πνευ μα τι η

γε μο νι κω στη ρι ξο ον με

Δι δα α ξω α νο μους τας ο δου ους

σου και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε

ψου σιν

Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος

ο Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α

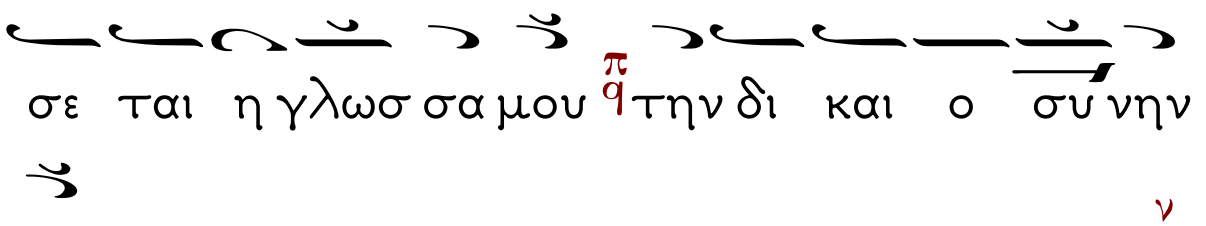

σε ται η γλωσ σα μου πτην δι και ο συ νην σου

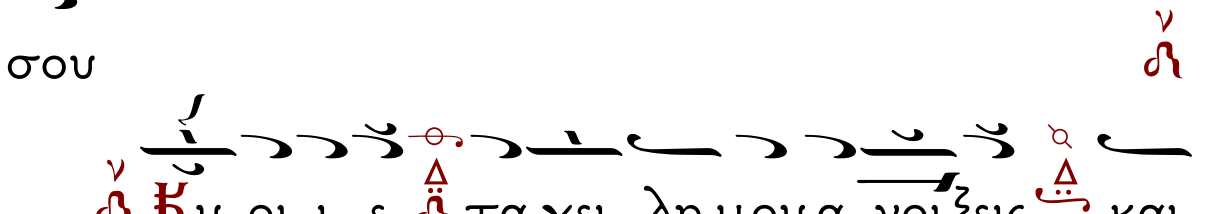

Κυ ρι ι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σι ιν σου

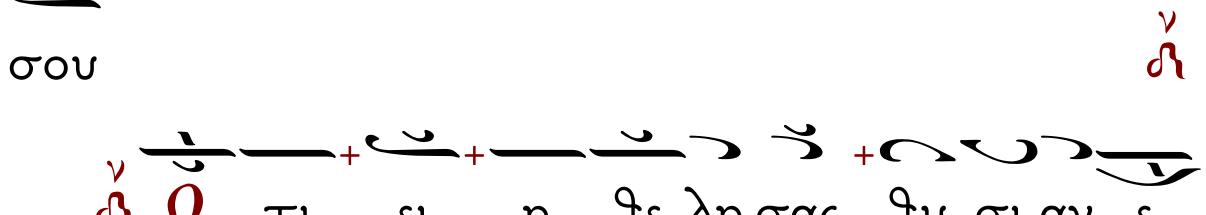

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν πο λο καυ τω μα τα πουκ ευ δο κη σεις

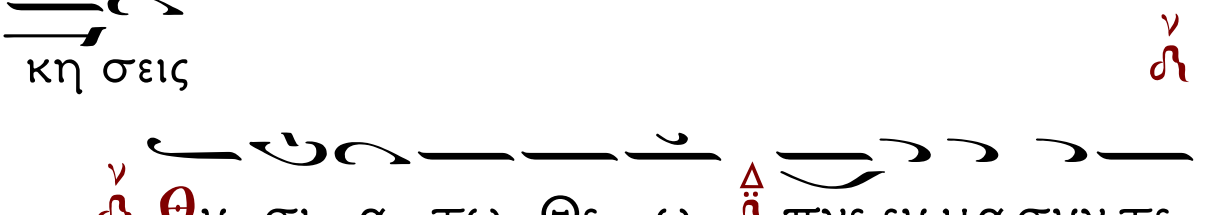

Θυ σι α τω Θε ω πνε ευ μα συν τε τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με ε νην λε

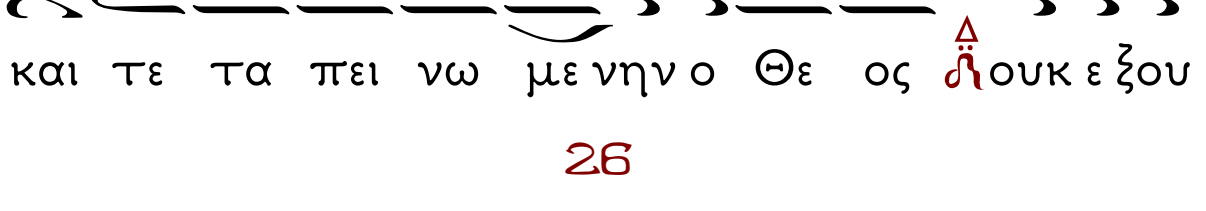

και τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

ϑε νω σει

γα ϑυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο

κι ι α σου την Σι ων και οι κο δο μη ϑη

η τω τα τει χη Ι ερου σα λημ

Ο ο τε ευ δο κη σεις ϑυ σι αν δι

και ο συ υ νης α να φο ραν και ο λο

καυ τω μα τα

Ο τε α νοι σου σιν ε πι το ϑυ σι

α στη ρι ον σου μο ο ο σχους και ε λε

η σον με ο Θε ος

Ἦχος πλ. Νη

Δο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Ῥης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον

μοι οι πυ υ λας Ζω ο δο ο ο ο τα

ορ θρι ι ζει ει γαρ το ο ο πνευ μα α

μου προς Να ον τον α γι ι ο ο ον σου να

ον φε ρων του σω μα τος ο ο ο λο ον

ε σπι λω με ε ε ε νον αλλ ως οι κτι ιρ

μω ων κα α α θα α α α ρον ευ σπλα

αγ χνω ω ω σου ε λε ε ε ει

Και νυν και α ει και εις τους αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

μην

Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ νον

μοι οι τρι ι βους Θε ο τοο ο ο κε

αι σχραι αι αις γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω

σα την ψυ χη ην α μα αρ τι ι ι αις ως

ρα θυ μως τον βι ον μου ο ο ο λο ον εκ

δα πα νη η η η σας ταις σαις πρε σβει ει αι

αις ρυ υ υ σαι αι αι αι με πα α α

α α σης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

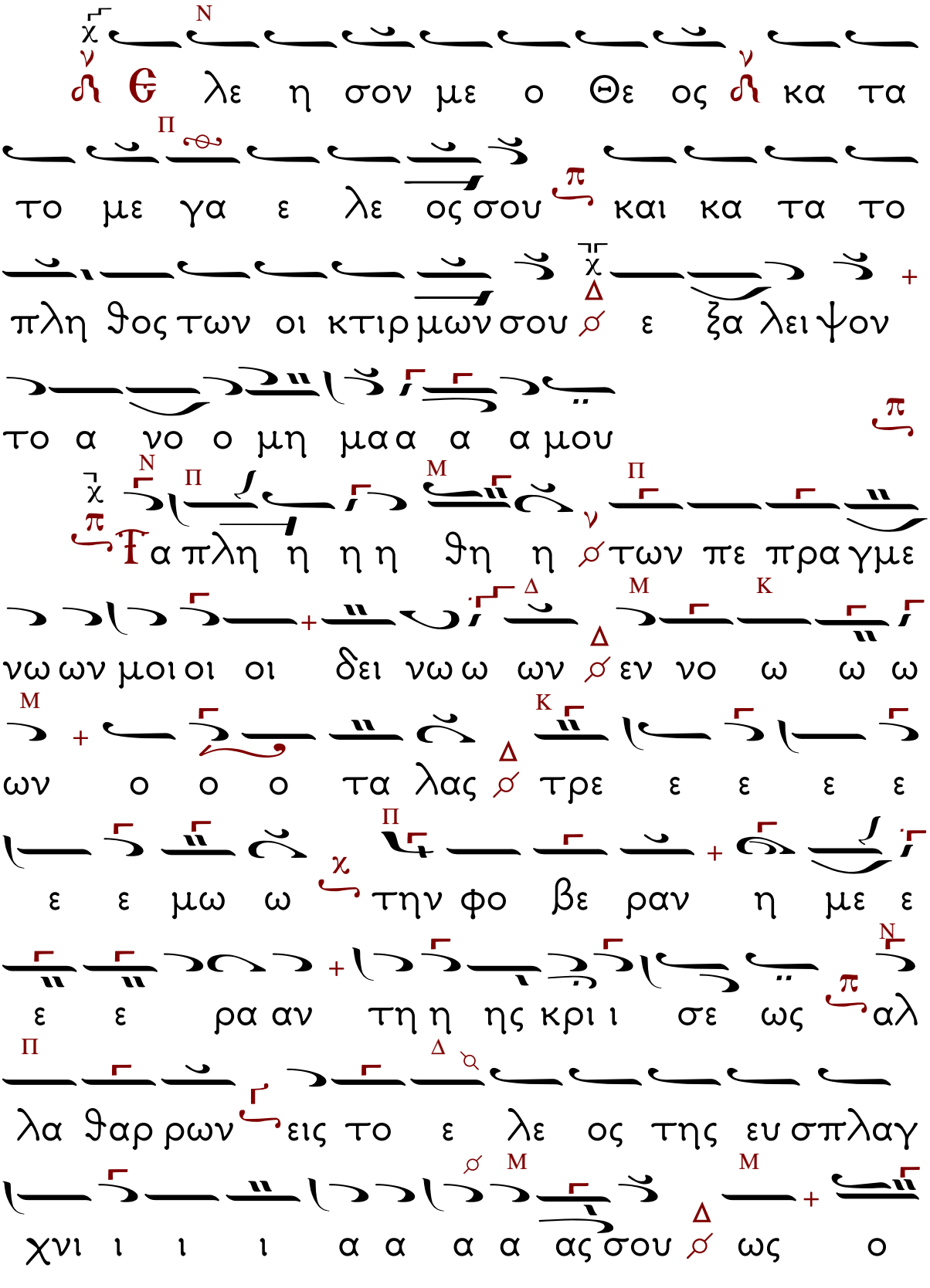
λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα λει ψον
το α νο ο μη μα α α μου
Τα πλη η η η θη η των πε πρα γμε
νω ων μοι οι οι δει νω ω ων εν νο ω ω ω
ων ο ο ο τα λας τρε ε ε ε ε
ε ε μω ω την φο βε ραν η με ε
ε ε ρα αν τη η ης κρι ι σε ως αλ
λα θαρ ρων εις το ε λε ος της ευ σπλαγ
χνι ι ι ι α α α α ας σου ως ο

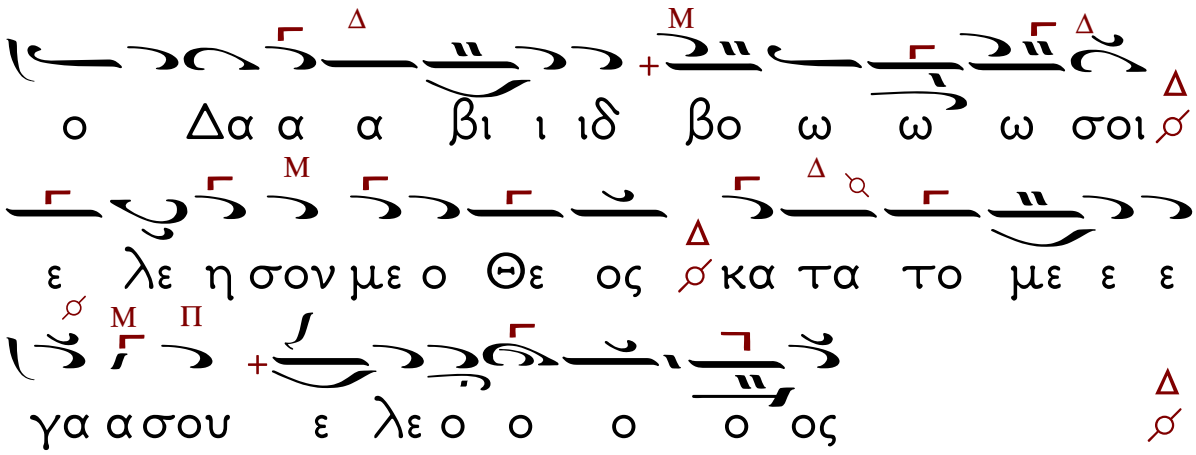
ο Δα α α βι ι ιδ βο ω ω ω σοι
ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με ε ε
γα α σου ε λε ο ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

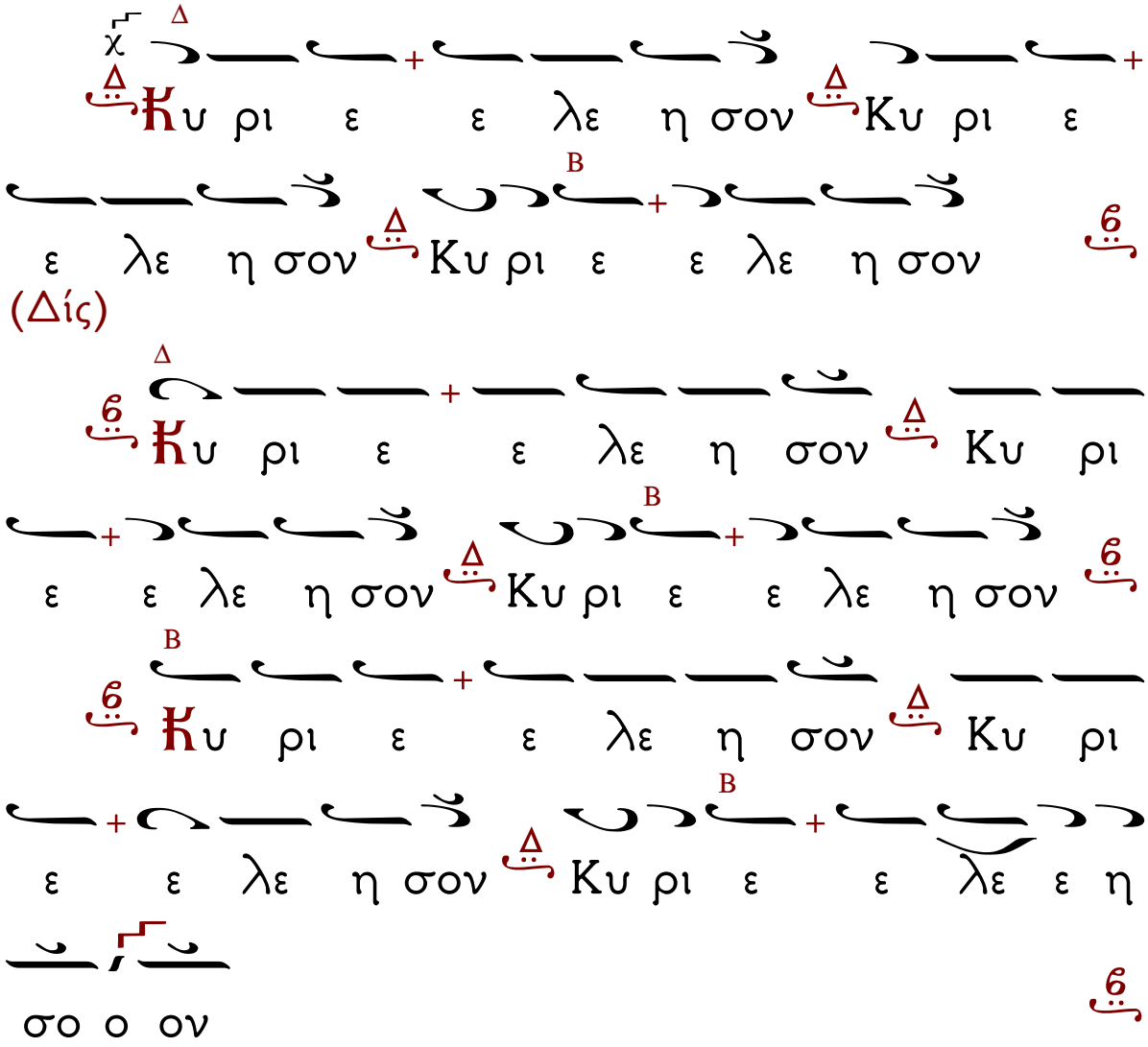

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανών.

Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος ⸏ Γα

Νευ σει σου προς γε ω ω δη αν τι τυ

πι ι αν με τη η χθη η πριν ευ δι α χυ τος

υ δα των φυ σις Κυ ρι ε ο θεν α βρο χως πε

ζευ σας α δει Ισρα ηλ σοι ω δην ε πι

νι ι κι ι ον

Δο ξα τη Α γι α α να στα σει

σου Κυ ρι ε

Κε κρι ται του θα να α του η τυ ραν νι

ις δι α ξυ υ λου α δι κω θα να τω σου κα

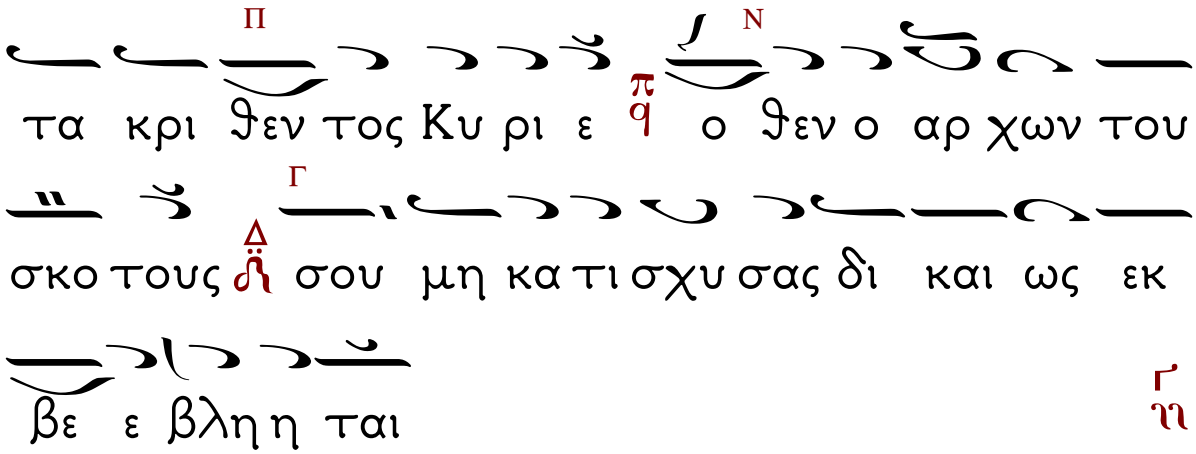
τα κρι θεν τος Κυ ρι ε ο θεν ο αρ χων του
σκο τους σου μη κα τι σχυ σας δι και ως εκ
βε ε βλη η ται
Δο ξα τη Α γι α α να στα σει
σου Κυ ρι ε
δης σοι προ σπε λα σας και τοις ο
δου ου σι μη σθε ε νων συν τρι ψαι το Σω μα
σου τας σι α γο νας τε θλα σται ο θεν Σω
τηρ τας ο δυ νας λυ σας του θα να του α
νε στης τρι η η με ε ρος
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Γ N

Ἄ ε λυ νται αι ο δυ υ ναι αι της προ

M N

μη η το ρος Ε ευ ας ω δυ νας λα θου σα

Π

γαρ α πει ρο γα μως τε το κας ο θεν σα

Δ

φως Θε ο το κον πα να γνε ει δο τες σε παν

Γ

τες δο ξα α ζο ο μεν

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχή μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν, ἐν Ἐδὲμ γυμνώσεως, δι᾽ ἧς, ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ οἰκτιρμῶν, Πλαστουργὲ τῆς κτίσεως, καὶ τῶν ὅλων Ποιητά, ἐκ χοὸς ζωώσας με τὸ πρίν, ἐνετείλω σε ὑμνεῖν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις σου.

Δόξα...

Οἴμοι ψυχή μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπόν, προσετάγης, ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ, νῦν ἀνακάλεσαι.

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν.

Ὠδὴ γ΄.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος ⸏ Γα

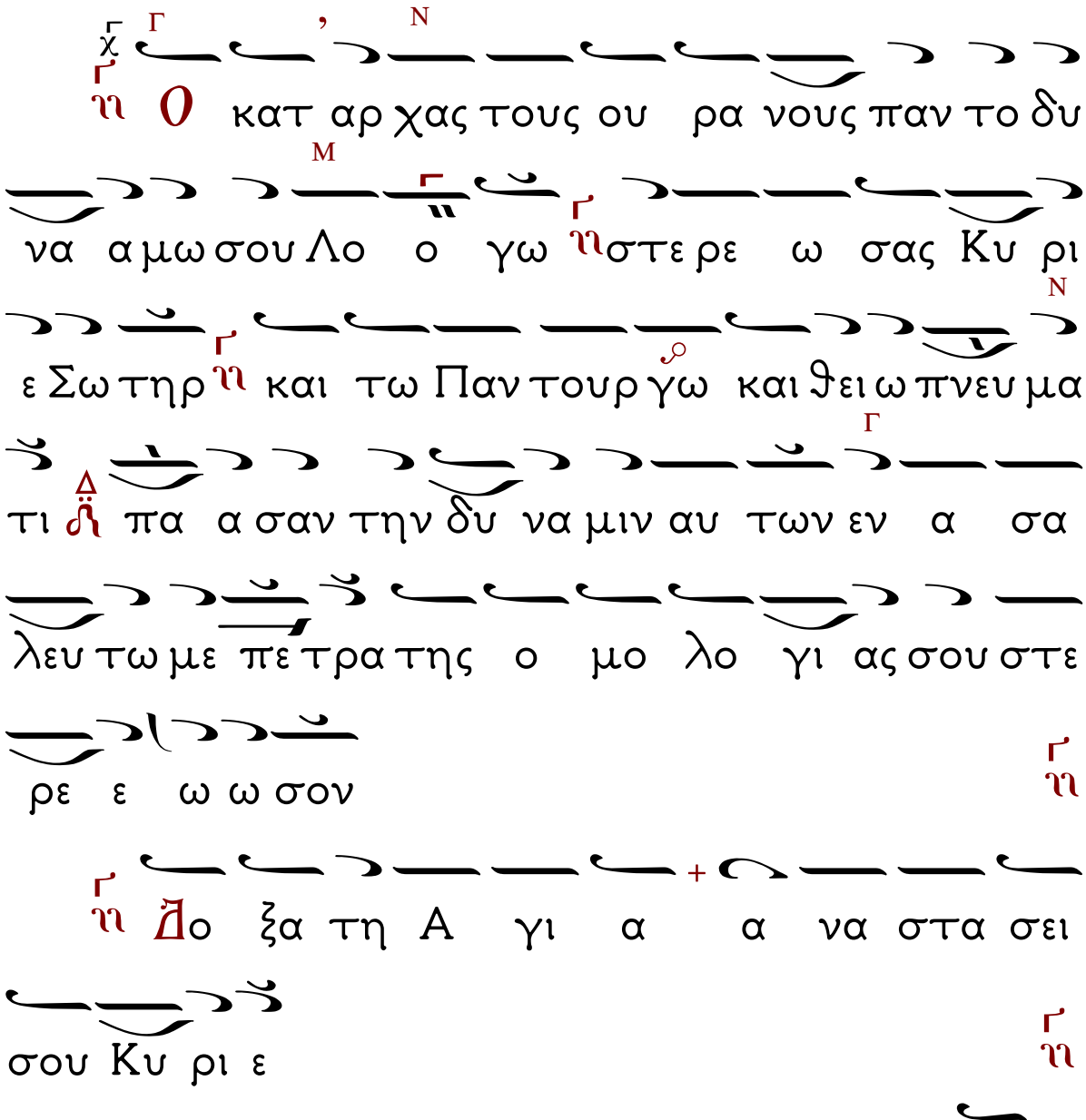

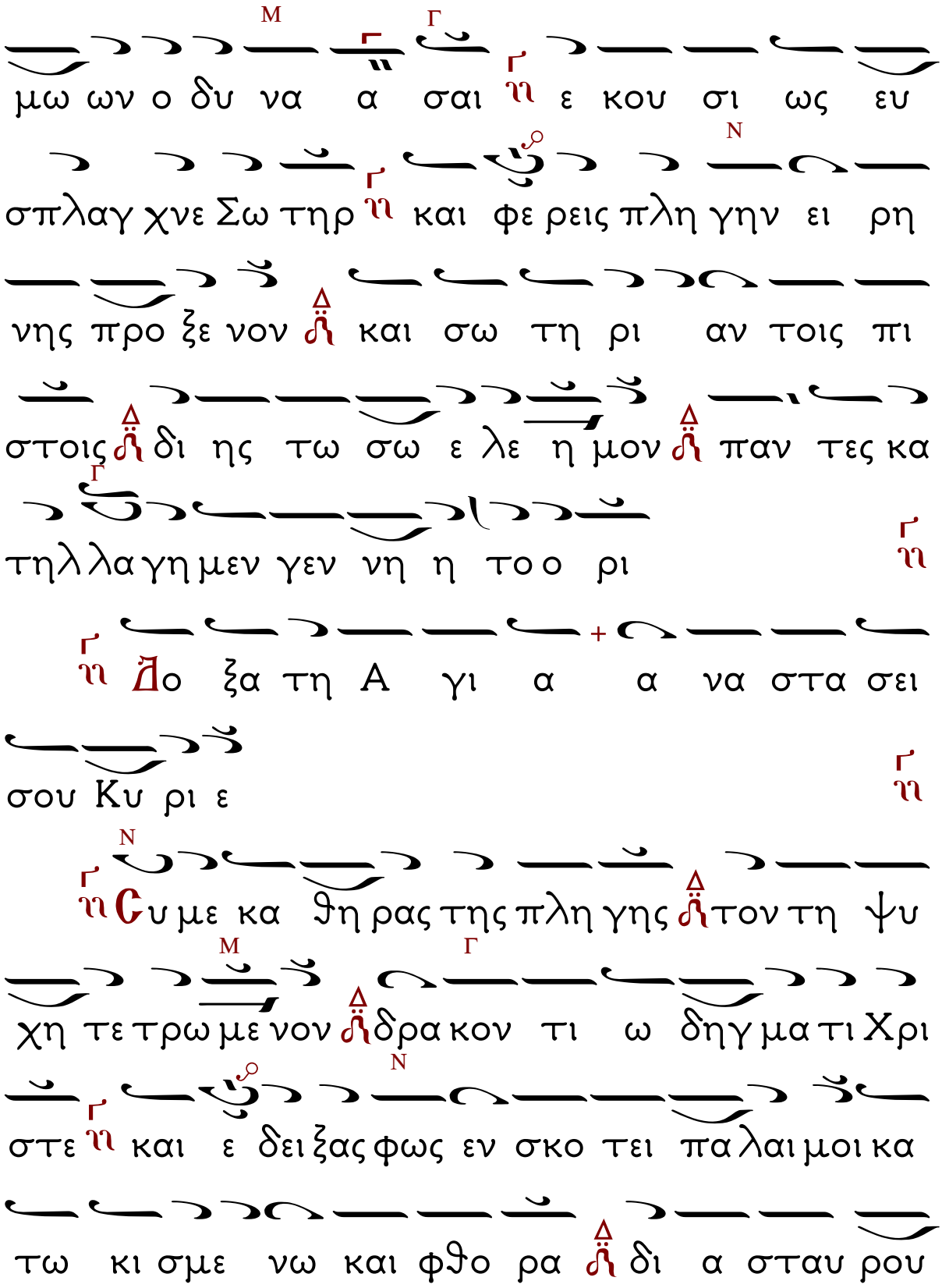
μω ων ο δυ να α σαι ε κου σι ως ευ
σπλαγ χνε Σω τηρ και φε ρεις πλη γην ει ρη
νης προ ξε νον και σω τη ρι αν τοις πι
στοις δι ης τω σω ε λε η μον παν τες κα
τηλ λα γη μεν γεν νη η τοο ρι
Δο ξα τη Α γι α α να στα σει
σου Κυ ρι ε
Υμε κα θη ρας της πλη γης τον τη ψυ
χη τε τρω με νον δρα κον τι ω δηγ μα τι Χρι
στε και ε δει ξας φως εν σκο τει πα λαι μοι κα
τω κι σμε νω και φθο ρα δι α σταυ ρου

γαρ εις Α δην κα τα βε βη κως με συ να

νε ε στη η σας

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Ης α πει ραν δρου σου Μη τρος ταις ι

κε σι αις τω κο σμω την ει ρη νην βρα βευ

σον Σω τηρ και τω Βα σι λει την νι κην δω

ρη σαι κα τα βαρ βα ρων δυ σμε νων και

της α φρα στου σου δο ξης τους δο ξο λο

γουν τας σε α ξι ι ω ω σον

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου.
Ὠδὴ γ΄. Ἦχος πλ. β΄.
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὄφις ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμήν μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον, τῆς Εὔας ἐν τοῖς ὠσίν, ἐξ ἧς ἐγώ, πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἴμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς γνώσεως, οὗπερ, προσέταξέ μοι Θεός, μηδόλως μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης ἀπερρίφθην πικρῶς.

Δόξα...

Οἴμοι ἀθλία μου ψυχή! πῶς οὐκ ἔγνως τὸν δόλον; πῶς οὐκ ᾔσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ᾽ ἐσκοτίσθης, τὸν νοῦν, καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἡ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ τοκετῷ σου Ἁγνή, ἀφθαρσίαν αὖθίς με ἀμφίασον.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.
Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, δεσμεῖται ὁ Ἅδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται. Ἐπέστη λέγοντες Σωτήρ, τοῖς ἐν πίστει, ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος βαρύς.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον ὁ Ἅδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν, ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σύν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ. Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν, ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολήν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἱδρῶτι δὲ πολλῷ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτόν ἐλευσώμεθα.

Ἕτερον, Ἦχος δ΄.

Δόξα... Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής, μὴ στυγνάσωμεν, ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κράζοντες· Ἡμάρτομεν, ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης. Ἀλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεί, *ἐκ παντοίων δεινῶν.*

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρός Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χείλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν Ἀδὰμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θείου κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάλγησον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἤχῳ σου τῶν φύλλων, ἱκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδὰμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὔαν κεκλεισμένος, ἱκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Στίχοι.

Ἄγξας λογισμοῖς, ὡς χαλινοῖς, πᾶν πάθος.
Ζωῆς χαλινοὺς Βενέδικτος ἐκπτύει.
Οὔλυμπον Βενέδικτος ἔβη δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Πίδνῃ.

Στίχοι.

Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιωθῆναι φέρων,
Φέρει κεφαλῆς, Ἀλέξανδρος ζημίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσχήμονος, Ἐπισκόπου Λαμψάκου.

Στίχοι.

Πρὸ τοῦ θανεῖν Εὔσχημος, εἶπεν ἂν Παῦλος.
Εὐσχημόνως ᾤδευεν ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Συναξάριον τοῦ Τριῳδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχοι.

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω.
Βρώσει γλυκείᾳ, συμπεσὼν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ ἐλέησον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Οἱ Καταβασίες

(εἰς σύντομον εἱρμολογικὸν μέλος).

Ἦχος λ πα Βου

Ὠδὴ α΄.

Ὡς εν η πει ρω πε ζευ σας ο

Ισ ρα ηλ εν α βυσ σω ι χνε σι τον δι ω

κτην Φα ρα ω κα θο ρων πον του με

νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε βο

α α σω με εν

Ὠδὴ γ΄.

Ουκ ε στιν Α γι ος ως συ Κυ

ρι ε ο Θε ος μου ο υ ψω σας το κε ρας

των πι στων σου α γα θε και στε ρε ω σας η

μας ὁ α΄ χορός εν τη πε τρα της ο μο λο

γι α ας σου

Ὠδὴ δ΄.

Χρι στος μου δυ να μις Θε ος και

Κυ ρι ος η σε πτη Εκ κλη σι α θε ο

πρε πως μελ πει α να κρα ζου σα εκ δι

α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι ω ε ορ

τα ζου σα α

Ὠδὴ ε΄.

Φω θει ω φεγ γει σου α γα

θε τας των ορ θρι ζον των σοι ψυ χας πο θω κα

τα αυ γα σον δε ο μαι σε ει δε ναι Λο γε

Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου των πται

σμα α των α να κα λου με νο ον

Ὠδὴ στ΄.

Φου βι ου την θα λασ σαν υ ψου

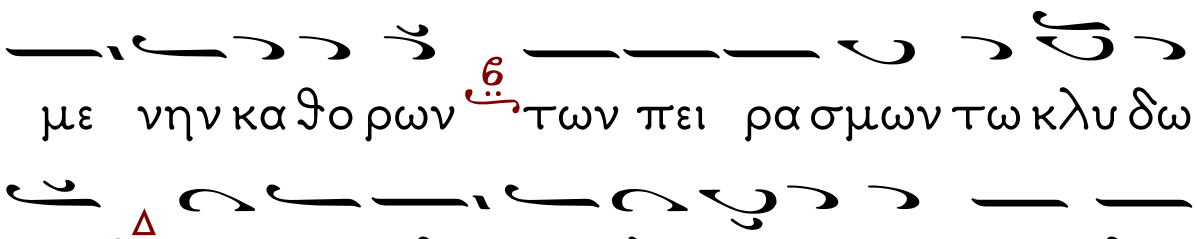
με νην καθο ρων των πει ρασμων τω κλυδω
νι τω ευ δι ω λι με νι σου προσ δρα
μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο ρας την
ζω ην μου πο λυ ε λε ε ε

Ὠδὴ ζ΄.

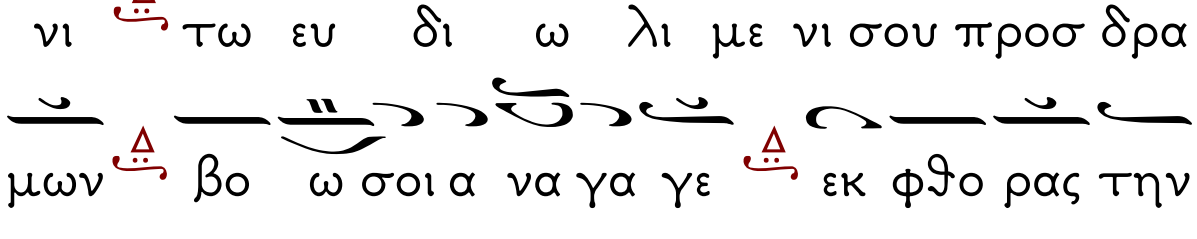
Δρο σο βο λον μεν την κα μι νον
ειρ γα σα το Αγ γε λος τοις ο σι οις παι σι
τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε γον προ σταγ μα
Θε ου τον τυ ραν νον ε πει σε βο αν ευ
λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η
μων

Ὠδὴ η΄.

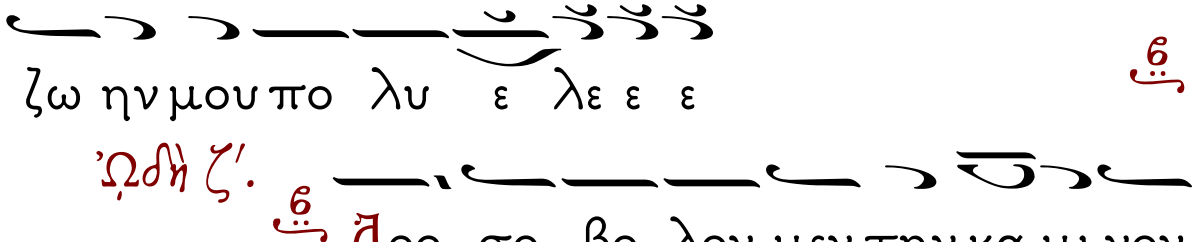
Ἀι νου μεν ευ λο γου μεν και

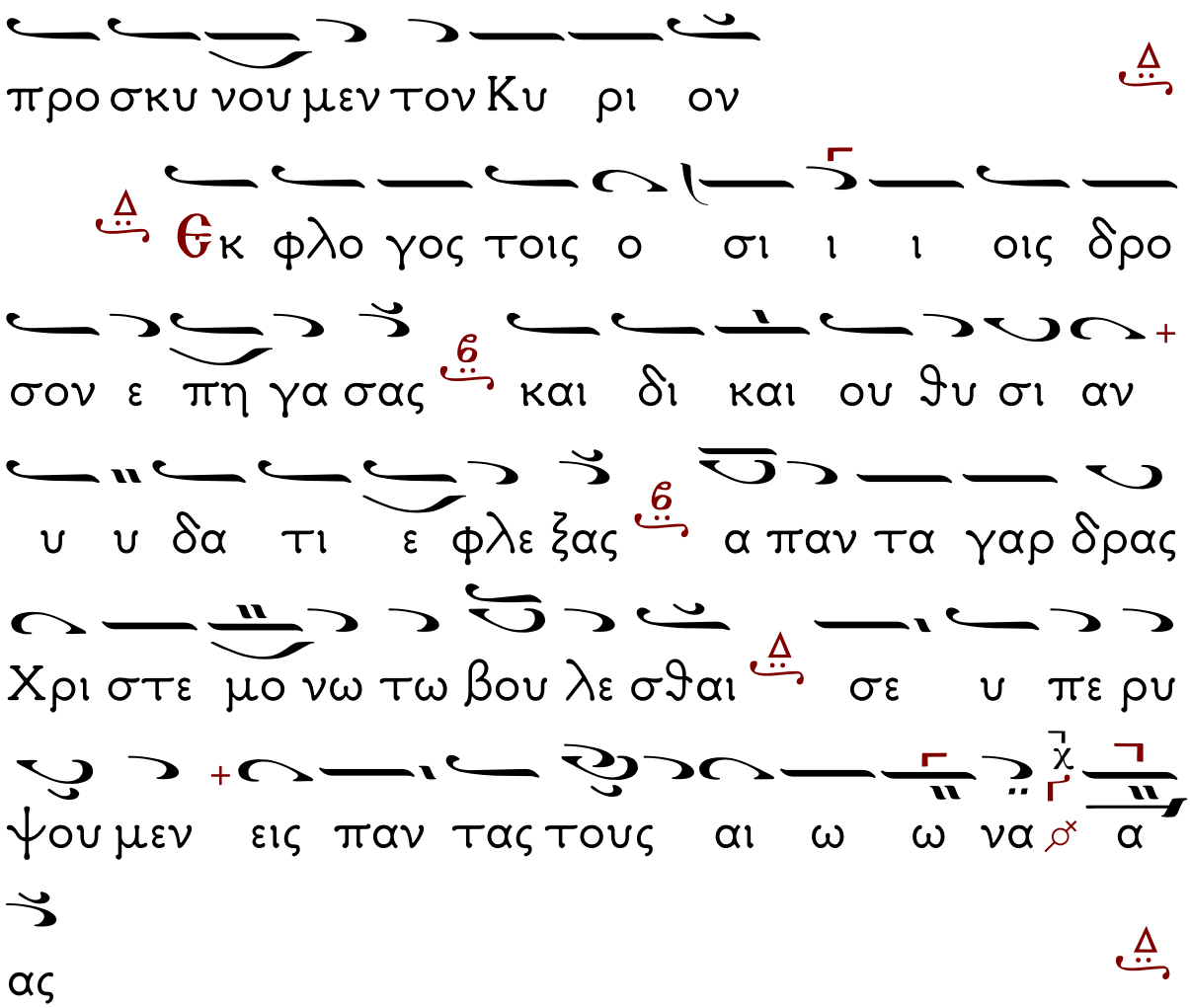

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

Η ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Ἦχος λ΄ Δι

Δ Δ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον Δ και η γαλ λι α σε το πνεύ μα μου Δ

ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι μου Δ

Β Δ Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν 6 την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

λυ νο με εν 6

6 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του Δ ι δου γαρ α

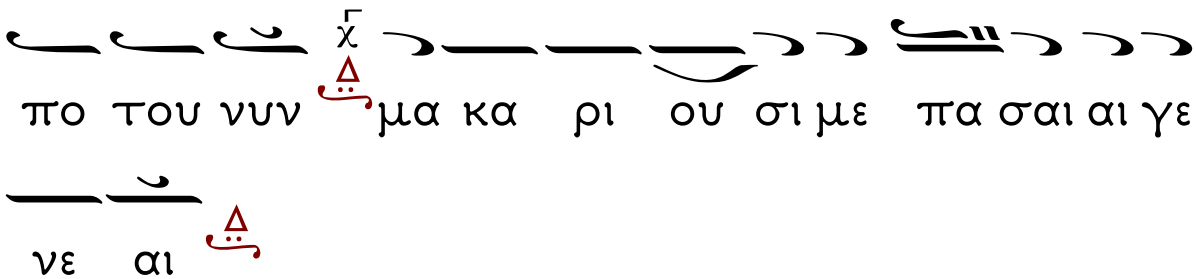
πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε
νε αι

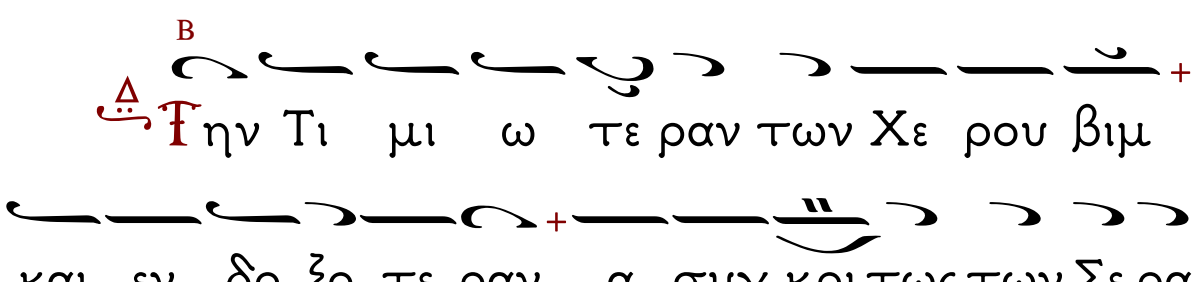
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

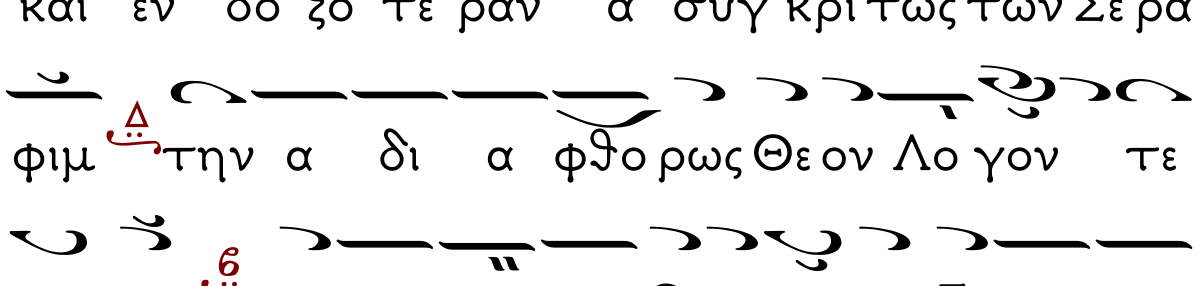
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ο ον τως Θε ο τοκον Σε με γα
λυ νο με εν

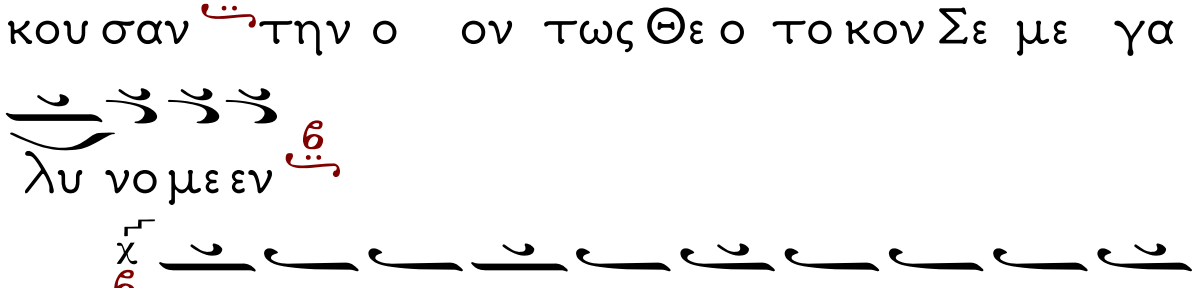
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο δυ να τος και α γι ον το ο
νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

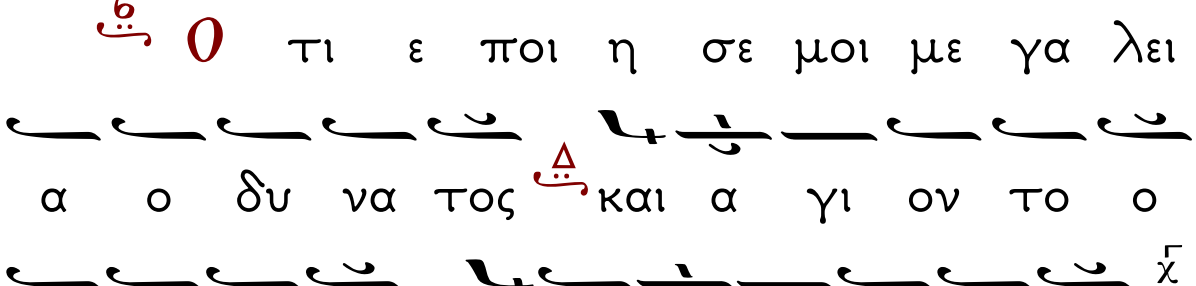
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

αυ τον

Β

Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

λυ νο με εν

Χ

Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Β

Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

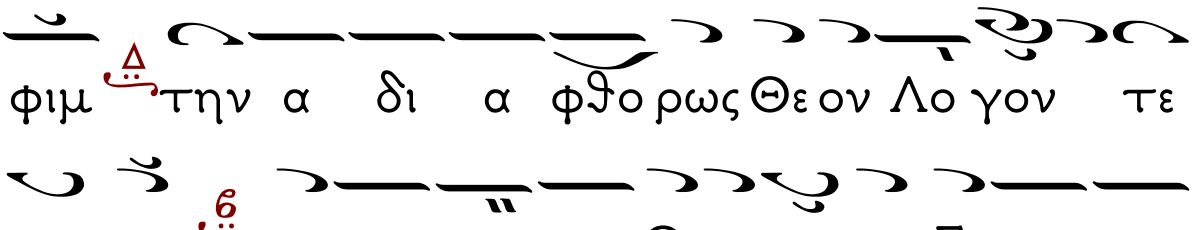
φιμ Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν 6 την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα
λυ νο με εν 6

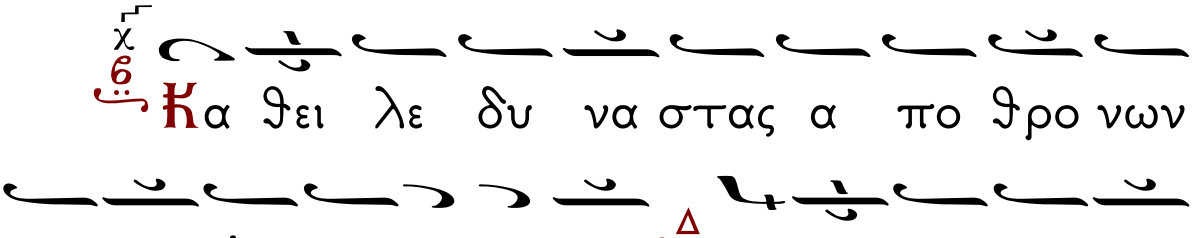
χ 6 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
και υ ψω σε τα πει νους Δ πει νων τας ε νε
πλη σεν α γα θων Δ χ και πλου τουν τας ε ξα
πε στει λε κε νους Δ

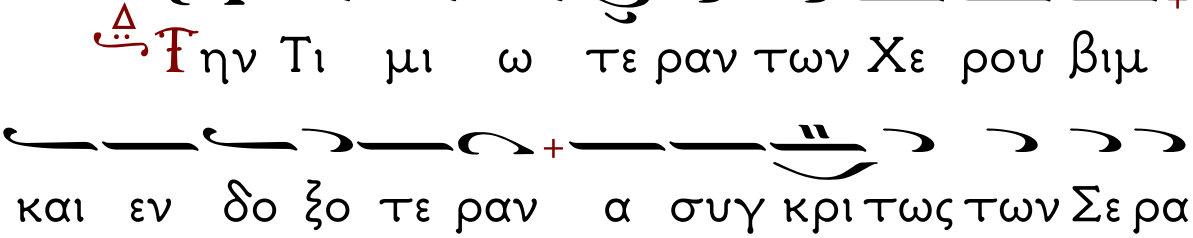
Β Δ Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ +
και εν δο ξο τε ραν + α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν 6 την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

λυ νο με εν

Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος

αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε

λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω

Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως

αι ω ω νος

Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

λυ νο με εν

Εἶτα ψάλλεται
ἡ Θ΄ ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

Ὠδὴ Θ΄.

Θε ον αν θρω ω ω ποις ι δειν α δυ
να τον ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα
ταγ μα τα δι α σου δε πα να γνε ω ρα
θη βρο τοις Λο γος σε σαρ κω με νος ον με
γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις στρα τι
αις σε μα κα ρι ζο με ε εν

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

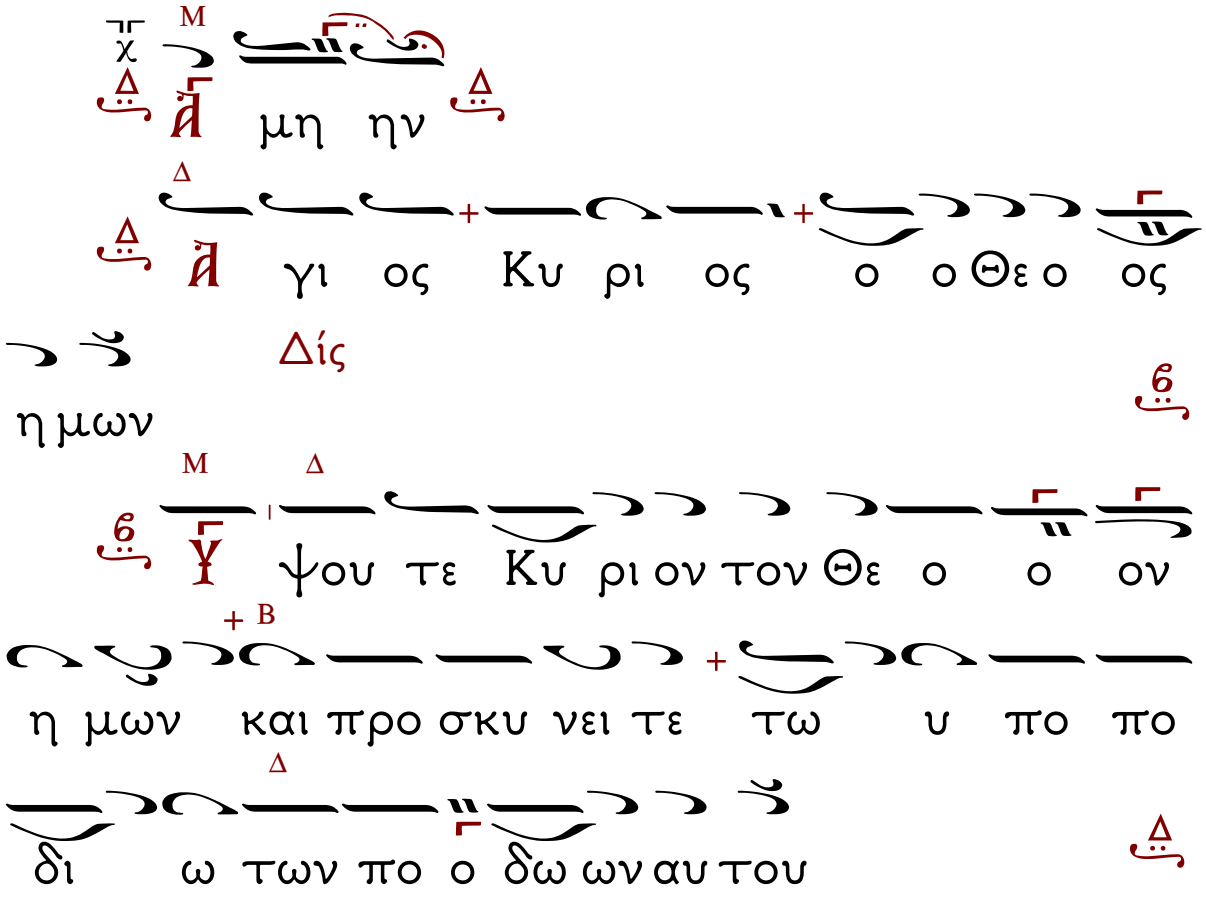

Ὁ β' χορός:

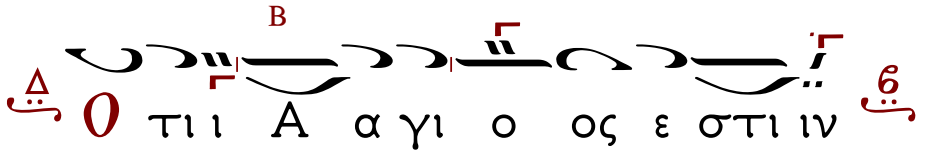

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Ἑωθινόν Ζ' Ἦχος Δι

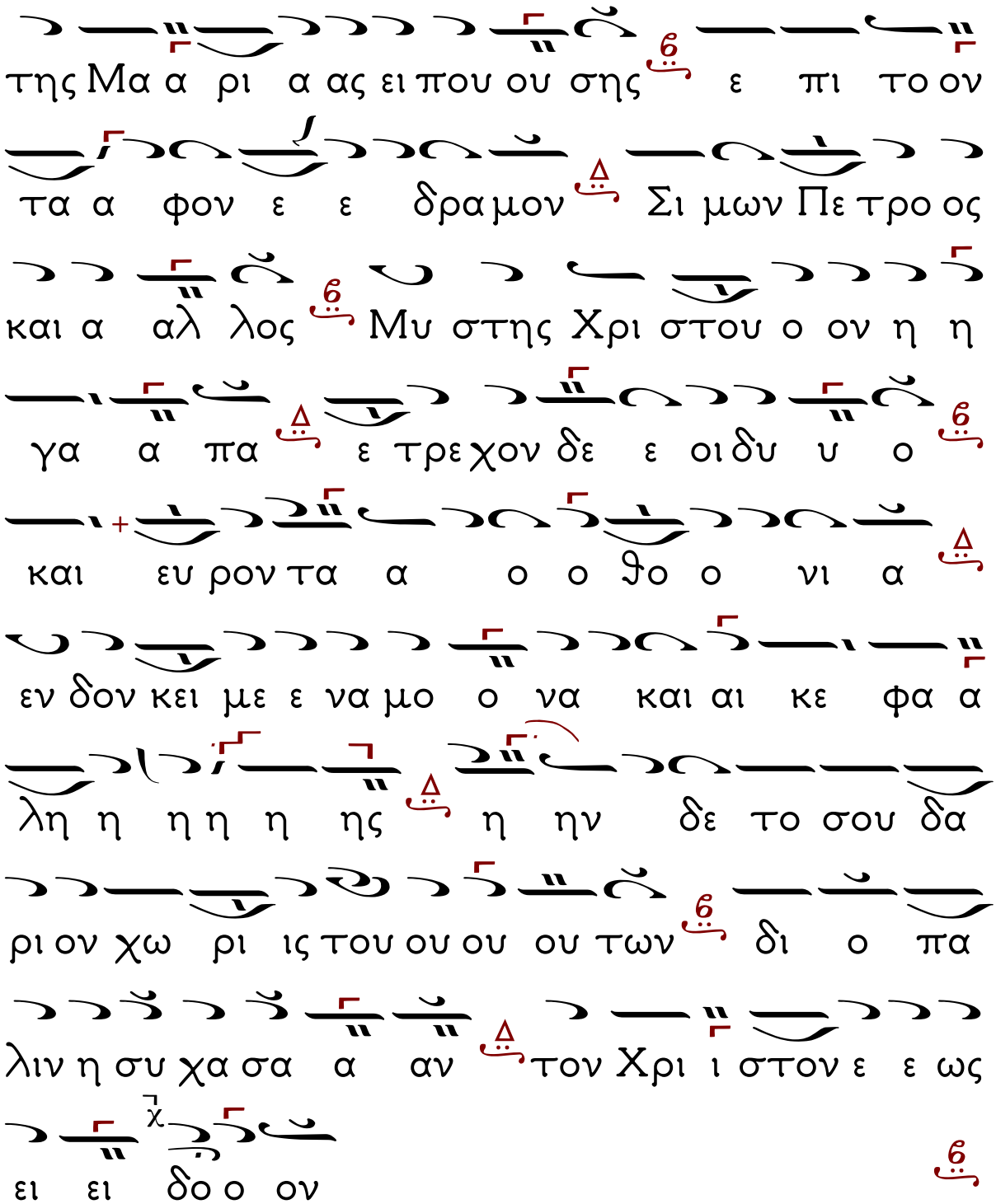
της Μα α ρι α ας ει που ου σης ε πι το ον
τα α φον ε ε δρα μον Σι μων Πε τρο ος
και α αλ λος Μυ στης Χρι στου ο ον η η
γα α πα ε τρε χον δε ε οι δυ υ ο
και ευ ρον τα α ο ο θο ο νι α
εν δον κει με ε να μο ο να και αι κε φα α
λη η η η η ης η ην δε το σου δα
ρι ον χω ρι ις του ου ου ου των δι ο πα
λιν η συ χα σα α αν τον Χρι ι στον ε ε ως
ει ει δο ο ον

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος β΄.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς ἐντολῆς σου Κύριε, παρήκουσα ὁ ἄθλιος, καὶ γυμνωθεὶς τῆς σῆς δόξης, αἰσχύνης πέπλησμαι, οἴμοι! καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι, τοῦ Παραδείσου εὔσπλαγχνε. Ἐλεῆμον ἐλέησον, τὸν στερηθέντα δικαίως, τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἕτερον.

Ἦχος β΄.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀποικισθέντες Κύριε, Παραδείσου τὸ πρῶτον, διὰ τῆς ξύλου βρώσεως, ἀντεισήγαγες πάλιν, διὰ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους, σοῦ Σωτὴρ καὶ Θεέ μου, δι’ οὗ ἡμᾶς ὀχύρωσον, τὴν Νηστείαν πληρῶσαι, ἁγνοπρεπῶς, καὶ τὴν θείαν Ἔγερσιν προσκυνῆσαι, τὸ Πάσχα τὸ σωτήριον, ὁ β΄ χορός σὲ Τεκούσης πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος ⲛ̀ Γα

Πα σα α α πνο η η αι νε σα α

α α τω ω τον Κυ υ ρι ο ον ⲛ̀ αι νει ει

τε ε ε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ω

ω ω ων ου ρα νω ω ων ⲡ̀ αι νει ει ει τε α αυ

το ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι στοι οι

οις ⲡ̀ σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ε

ω ⲛ̀

Ἅ ι νει τε ε αυ το ον πα αν τες οι

Ἁ αγ γε ε ε λοι οι α α αυ του ⲛ̀ αι

νει ει ει ει τε αυ τον ⲡ̀ πα α σαι αι Δυ υ

να α α μεις αυ του ου ου σοι πρε ε ε πει

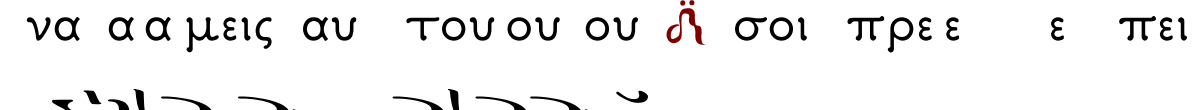
υ μνο ος τω ω Θε ε ω

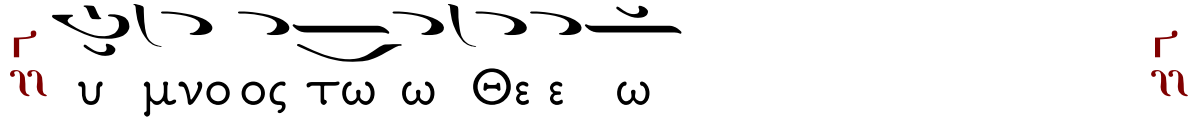
Ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ

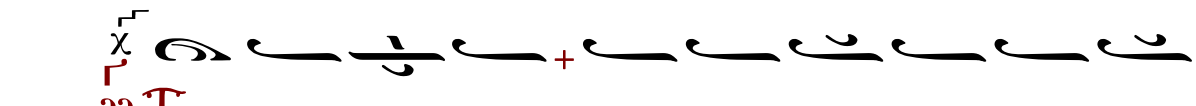
γρα πτον δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις

ο σι ι οις αυ του

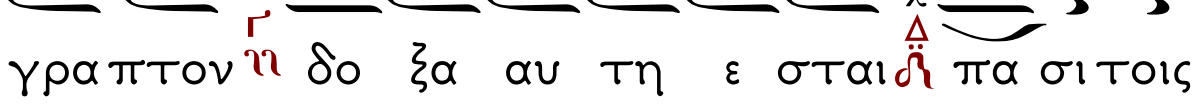
νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας

θα να του τα δε σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου

γη χα ραν με γα α λην αι νει ει τε ου ρα

νοι Θε ου την δο ο ξαν

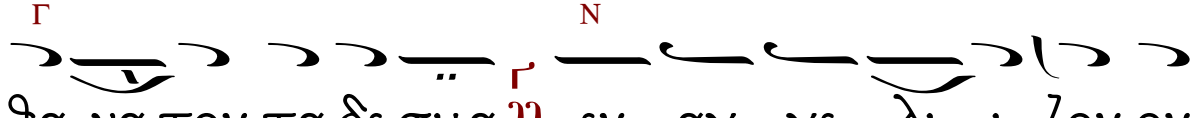
ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι

οις αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε

ω μα τι της δυ να με ως αυ του

Γ Δ

ν Ἀ να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι ν

προ σκυ νη σω μεν α γι ον Κυ υ ρι ον Ι

Γ

η σουν τον μο νον α να μα αρ τη η τον

Ν Γ

χ ν Ἀ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

χ

στει αις αυ του ν αι νει τε αυ τον ν κα τα

το πλη θος της με γα λω συ υ νης αυ του

Γ

ν Χ ρι στου την α να α στα α σιν προ σκυ

+

νουν τες ου παυ ο με θα ν αυ τος γαρ η μας

Ν

ε σω σεν εκ των α νο μι ι ων η μων π α α

Γ

γι ος Κυ υ ρι ος Ι η σους ν ο δει ξας την

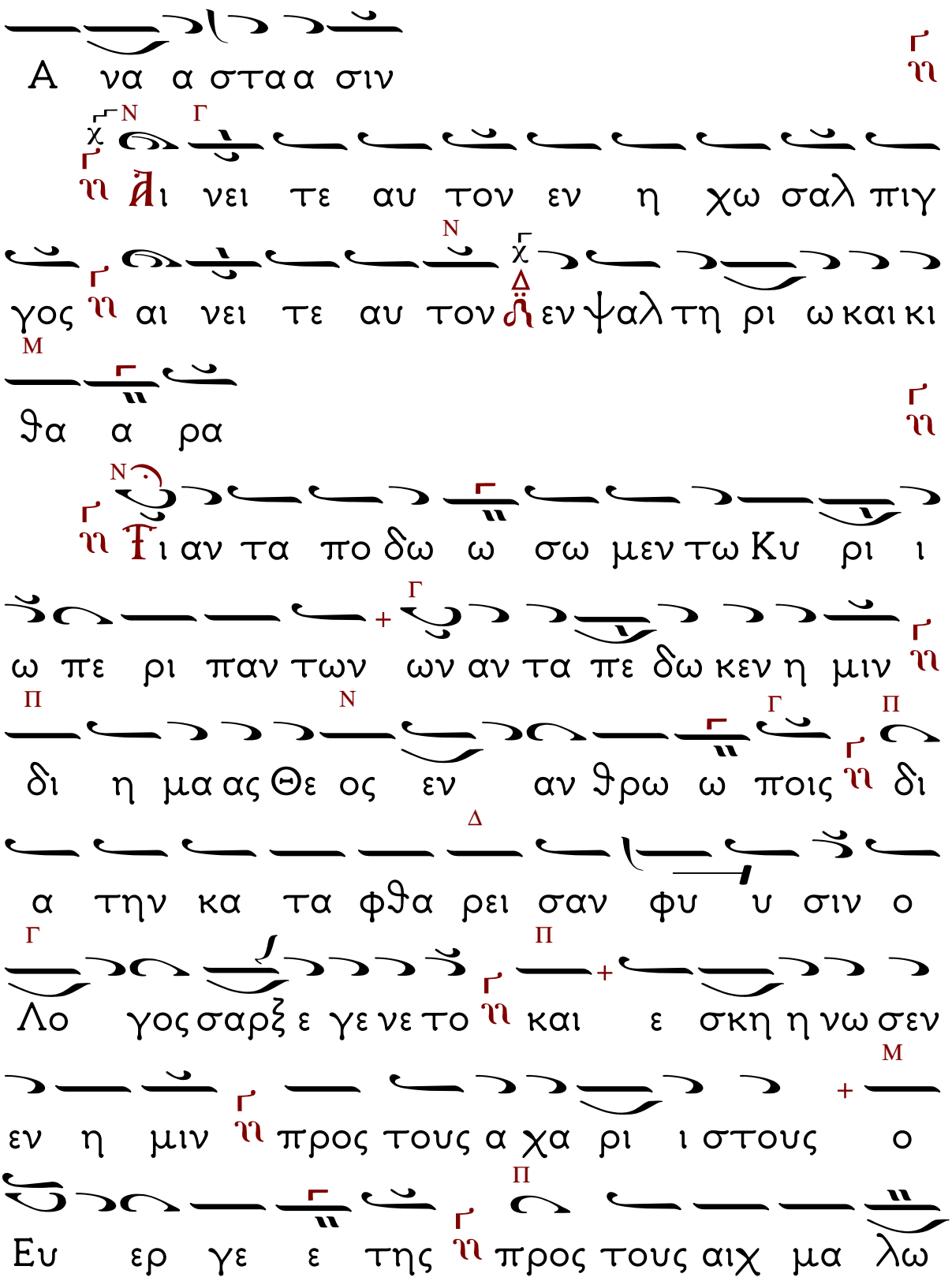
Α να α στα α σιν
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος αι νει τε αυ τον ἐν ψαλ τη ρι ω και κι
θα α ρα
Ἐ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι
ω πε ρι παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν
δι η μα ας Θε ος εν αν θρω ω ποις δι
α την κα τα φθα ρει σαν φυ υ σιν ο
Λο γος σαρξ ε γε νε το και ε σκη η νω σεν
εν η μιν προς τους α χα ρι ι στους ο
Ευ ερ γε ε της προς τους αιχ μα λω

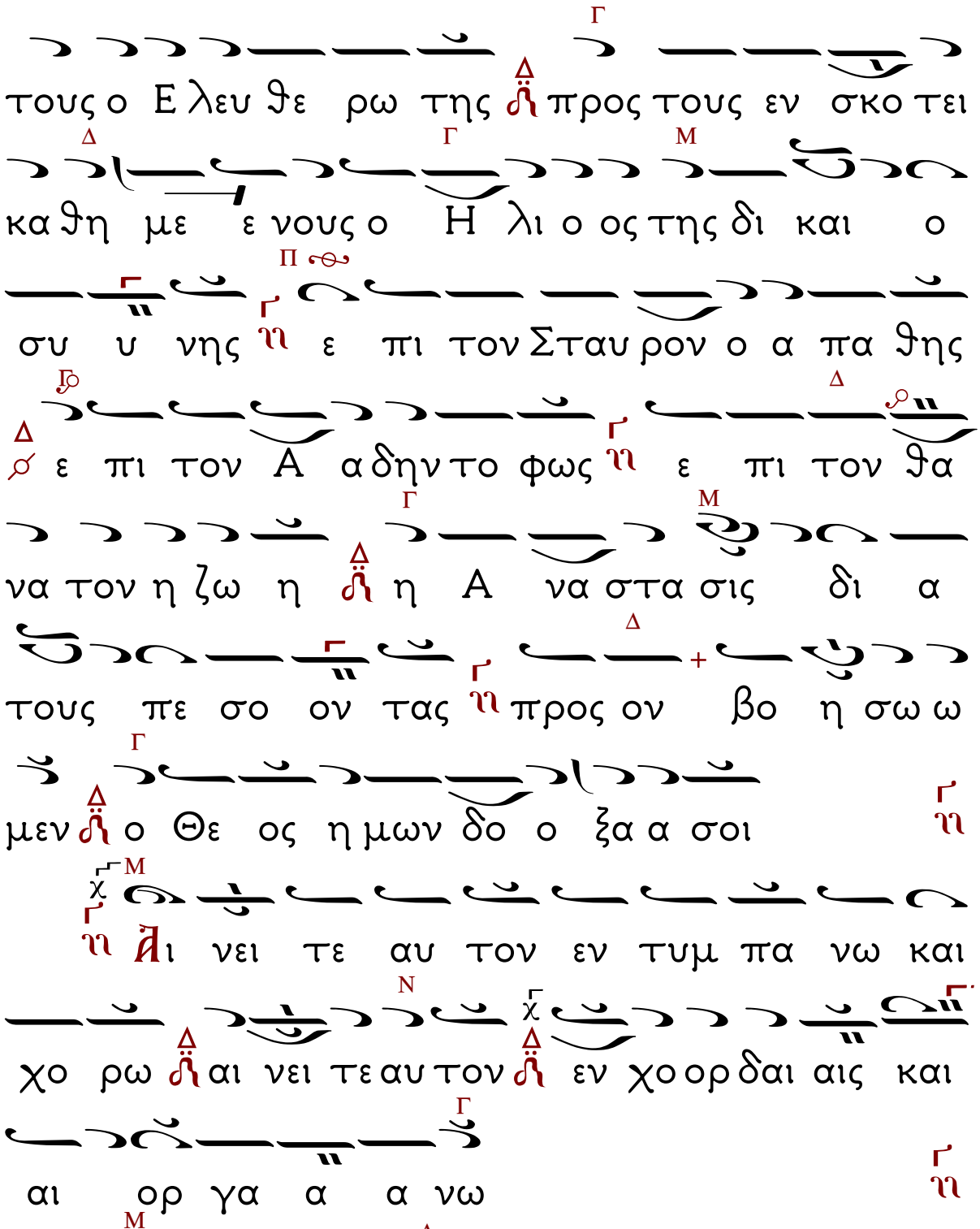
τους ο Ε λευ θε ρω της προς τους εν σκο τει
κα θη με ε νους ο Η λι ο ος της δι και ο
συ υ νης ε πι τον Σταυ ρον ο α πα θης
ε πι τον Α α δην το φως ε πι τον θα
να τον η ζω η η Α να στα σις δι α
τους πε σο ον τας προς ον βο η σω ω
μεν ο Θε ος η μων δο ο ξα α σοι
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω αι νει τε αυ τον εν χο ορ δαι αις και
αι ορ γα α α νω
Πυ λας Α α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι

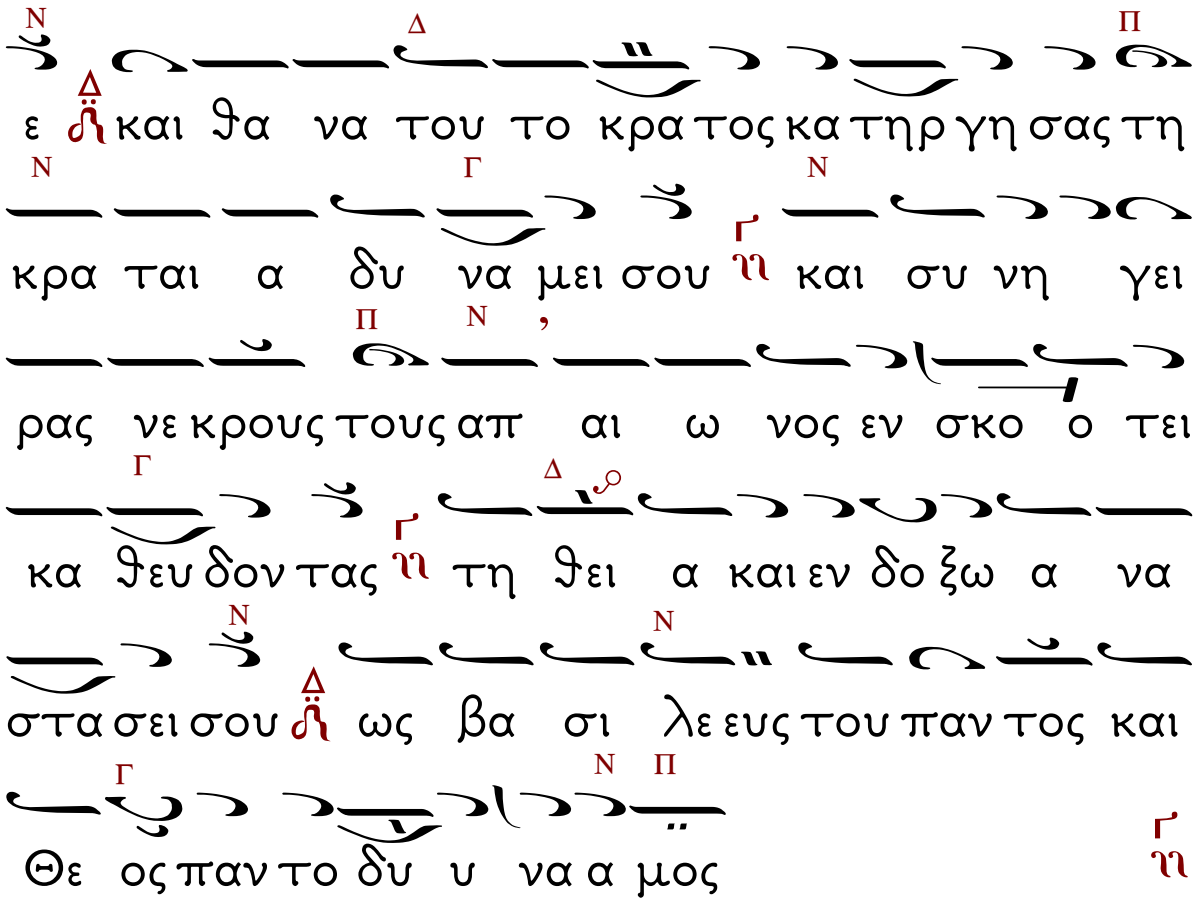
ε και θα να του το κρα τος κα τηρ γη σας τη
κρα ται α δυ να μει σου και συ νη γει
ρας νε κρους τους απ αι ω νος εν σκο ο τει
κα θευ δον τας τη θει α και εν δο ξω α να
στα σει σου ως βα σι λε ευς του παν τος και
Θε ος παν το δυ υ να α μος

Εἰς τοὺς Αἴνους,
μετὰ τὰ ε΄ Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου
ψάλλομεν καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου Ἰδιόμελα γ΄.
Ἦχος λεπτὸν πλ. α΄

Στίχος. Αἰ νεῖ τε αὐ τὸν ἐν κυμ βα λοῖς εὐ η χοῖς αἰ νεῖ τε αὐ τὸν ἐν κυμ βα λοῖς α λα λαγ μοῦ πα σα πνο η αἰ νε σα τῶ τὸν Κυ ρι ον

Οἱ οἰμοι οἱ ὁ Ἀ δαμ ἐν θρῆ νῶ κε κρα γεν ὅ τι ὁ φῶς καὶ γυ νὴ θε ῖ κης παρ ρη σί ας με ἐ ξω σαν καὶ Πα ρα δεί σου ὀ τῆς τρυ φῆς ξύ λου βρῶ σις ἡ λο ὁ τρι ῶ σεν οἱ οἱ

οι οι οι μοι ϥου φε ε ε ε ρω ω λοι οι πον

το ο ο ο νει ει δος ο πο τε βα σι λευς

των ε πι γει ων κτι σμα α α των Θε ου ϥ

νυν αιχ μα α λω τος ω ω ω φϑην υ πο

μι ας α ϑε ε ε σμου σύ υμ βου ου λης ϥ και

ο πο τε ε δο ο ξαν α ϑα να σι ας ημ φι ε

ε σμε ε ε νος ϥ της νε κρω σε ω ω ως την δο

ο ραν ως ϑνη τος ε λε ει ει νω ω ως πε ε

ρι φε ε ε ε ρω ϥ οι οι οι μοι οι τι να των

ϑρη η η η νων συ νερ γα α την ποι οι η

η η σο ο ο ο μαι ϥ αλ λα συ υ Φι ι λαν

ϑρω ω πε ϡ ο εκ γης δη μι ουρ γη σα ας με ϡ

ευ σπλαγ χνι ι αν φο ο ρε ε ε σα ας τ̀ης

δου λει α ας του ου ου εχ ϑρου α να κα

α λε σαι αι και σω ω σον με ϡ

Σπίχος. χ̀ ϡ̀ να στη ϑι Κυ ρι ε ο Θε

ος μου ϡ υ ψω ϑη τω η χειρ σου ϡ μη ε πι

λα ϑη των πε νη η των σου ου εις τε ε

ε ε λος

Κ Μ Κ

Ϯο στα δι ον των α ρε των η η νε ε

Δ Μ

ε ω ω ω ω κται χ̀ οι βου λο με νοι α ϑλη σαι

Δ Δ Δ

ει σε ελ ϑε ε τε ε ϡ α να ζω σα με νοι οι

οι οι οι τον κα λον της νη η στει ει ει α ας
α α α γω ω ω ω να οι γαρ νο μι μως
α θλουν τες δι και ως στε φα α νου ου ου ται και α
να λα βο ο ον τε ες την πα νο ο πλι
ι αν του Σταυ ρου τω εχ θρω ω αν τι ι
μα χη η σω ω ω ω με ε ε ε θα ως τει
χος αρ ρη κτον κα τε χον τες τη ην πι ι ι στιν
και ως θω ω ρα α κα τη ην προ σευ χη η ην
και πε ρι κε φα α λαι αι αν τη ην ε ε
λε η η μο ο ο συ υ υ υ νην αν τι μα
χαι ρας την νη η στει ει ει αν η η τις ε εκ

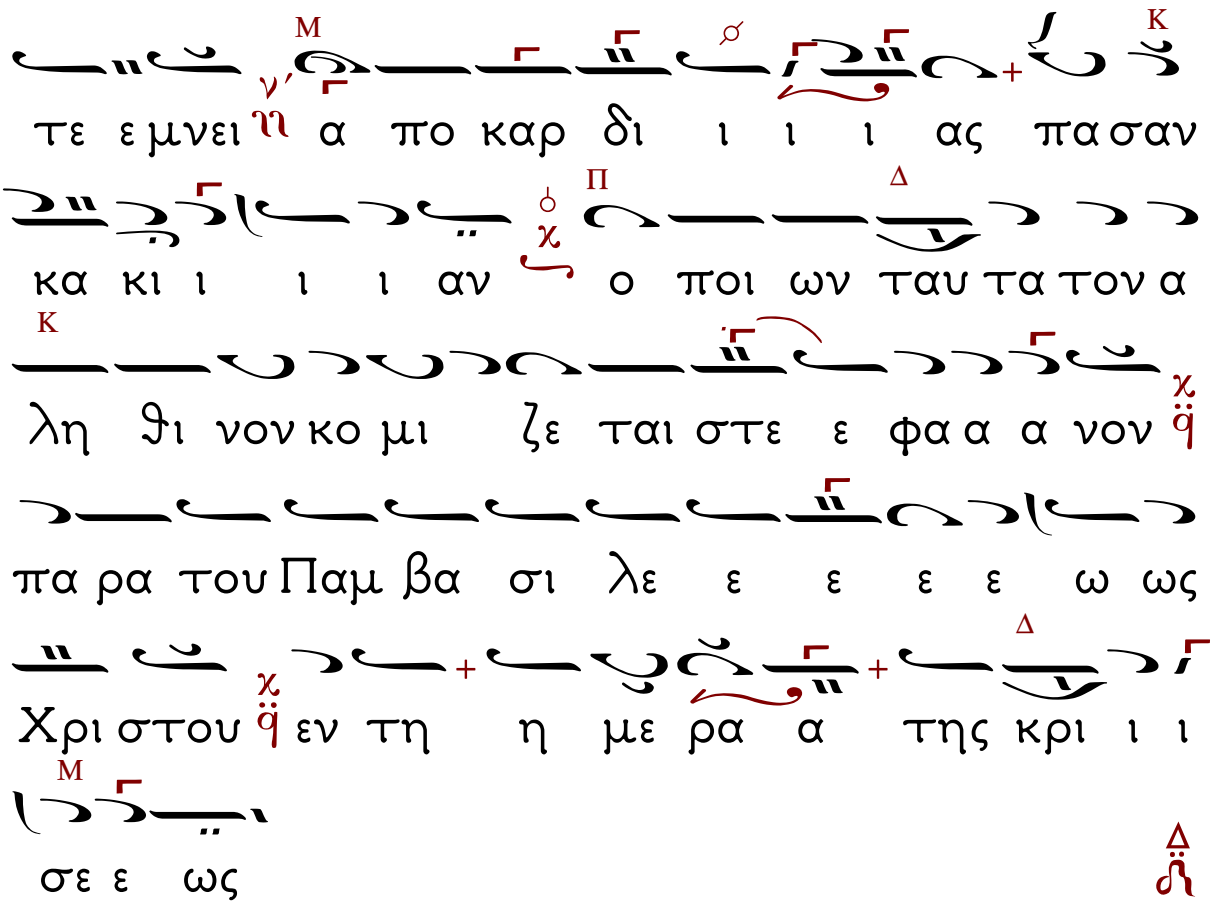

Ἦχος λ Πα

Στίχος. Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι

Κυ ρι ε εν ο λη καρ δι α μου δι

η γη σο μαι παν τα τα θαυ μα α σι

α α α α σου

Ἀ δαμ του πα ρα δει σου δι ω ω ω

κε ε ε ε ται ο τρο φης με τα λα βω ων ω ω

ως πα ρη η κο ο ο ο ος Μω σης θε ο

πτης ε χρη μα α τι ι ι σε νη στει α τα

ο ομ μα α τα της ψυ χη ης κα α θη ρα

α με ε ε ε νος δι ο του Πα ρα δει σου

οι κη το ρες γε νε ε σθαι ε ε ε πι ι ι πο

ο θου ου ουν τες α παλ λα γω ω ω μεν της

α λυ σι τε λου ους τρο ο φης και Θε ον

κα θο ρα α αν ε φι ε ε με ε ε ε νοι Μω

σα ι κως την τε ε τρα α δα της δε κα α

δο ο ος νη στε ε ε ε ευ σω ω ω ω μεν

π προ σευ χη και τη δε ε η η η σει ει λι

κρι ι νω ως προ ο ο σκα α αρ τε ε ρου ου

ου ουν τες Δ κα τευ Π να σω μεν της ψυ χης τα

πα θη η μα α τα α πο σο βη σω ω ω μεν

Π της σαρ κο ος τα α οι δη η η η μα α α

α τα π κου φοι προς την α νω πο ρει α α αν

με τι ι ι ι ω ω ω ω μεν Δ Π ο που αι των

Κ Δ Αγ γε ε λω ω ων χο ο ο ρει ει ει ει αι

Δ α σι γη η τοις φω ω ναις Π ν΄ η την α δι αι

ρε τον α νυ μνου σι Τρι ι α α δα Δ κα θο

ραν το α μη χα νον κα α αλ λος και αι αι δε σπο

ο τι ι ι ι κον ε κει α ξι ι ω ω σον

η μα α α α ας Υι ε Θε ε ου

ζω ω ω ο δο ο ο τα α του ους ε πι

σοι πε ποι θο τας συγ χο ο ρε ε ε ευ

σαι ταις των Α αγ γε ε λω ω ων στρα

τι ι ι αις ταις της τε κου ου ση ης σε Μη

τρος Χρι στε ε ε ε πρε ε ε σβει ει ει ει

αις και Α πο στο λων και των Μαρ τυ υ υ

υ υ ρων και αι πα αν των τω ων Α γι ι ι ι

ων

Δόξα τῶν αἰνων. Ἦχος πλ. β'

Ἦχος λ Πα

Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι

αι Υι υι ω και Α γι ι ω Πνε ευ μα α

τι

Θ ε ε φθα α α α σε ε και αι ρο

ο ο ο ιο ο ο ο ος η των πνευ μα τι

κων α γω ω ω ω νων α αρ χη η η κα

τα τω ων δαι αι μο ο νω ω ων νι ι ι

ι κη η η η πα α α νο ο ο πλος ε εγ

κρα α τει ει α η των Αγ γε ε λω

ων ευ πρε ε ε ε πει ει ει ει α η προς

Θε ο ο ο ον πα αρ ρη η σι ι ι ι ι

α δι αυ τη η ης γα αρ Μω ω ω υ

υ σης γε γο νε τω Κτι ι ι στη η η συ

νο ο ο ο μι ι ι ι λος και φω ω νην α

α α ο ο ο ρα α α τω ως εν ταις α

κο ο αι αις υ υ πε ε δε ε ε ε ε ξα

α α α το Κυ υ ρι ι ι ε δι αυ της

α ξι ι ω σον και αι η η μας προ σκυ

νη η σαι σου τα Πα α α α ϑη η η η η

η η η και την α γι ι ι α α

αν Α α α να α α α α α α στα α σιν

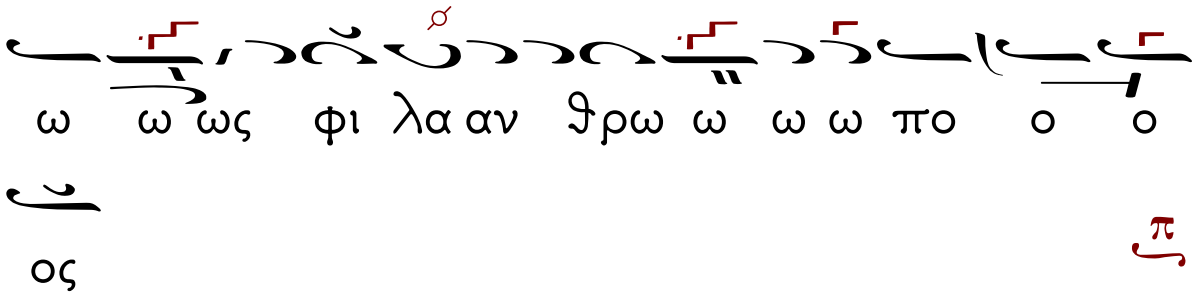
ω ω ως φι λα αν θρω ω ω ω πο ο ο
ος
π

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ.

Ἦχος Δι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Υ πε ρευ λο γη με ε νη υ παρ
χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α
γαρ του εκ σου σαρ κω θε εν τος ο α
δης ηχ μα λω τι σται ο Α δαμ α να κε ε κλη
ται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ
α η λευ θε ε ρω ται ο θα να τος τε θα να
τω ται καὶ η μεις ε ζω ο ποι η η θη μεν
δι ο αν υ μνουν τες βο ω ω μεν ευ λο

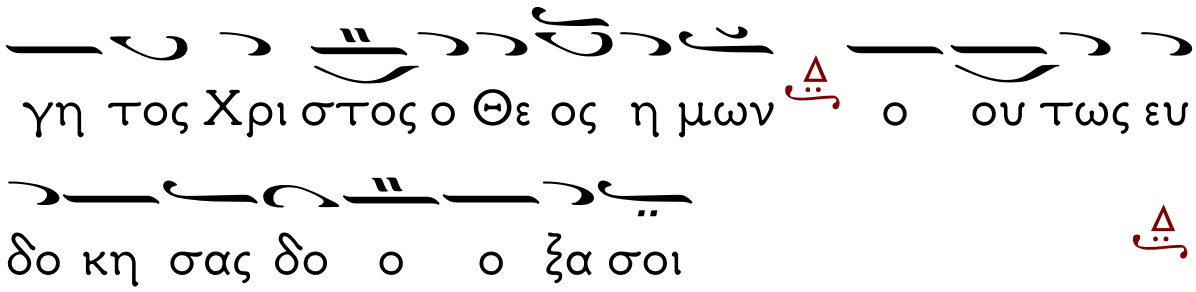
γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ
δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Βαρέως ἤχου, Μανουήλ.

Ἦχος Γα

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν

υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η

νη εν αν θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν Σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα λην

σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι

ε Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

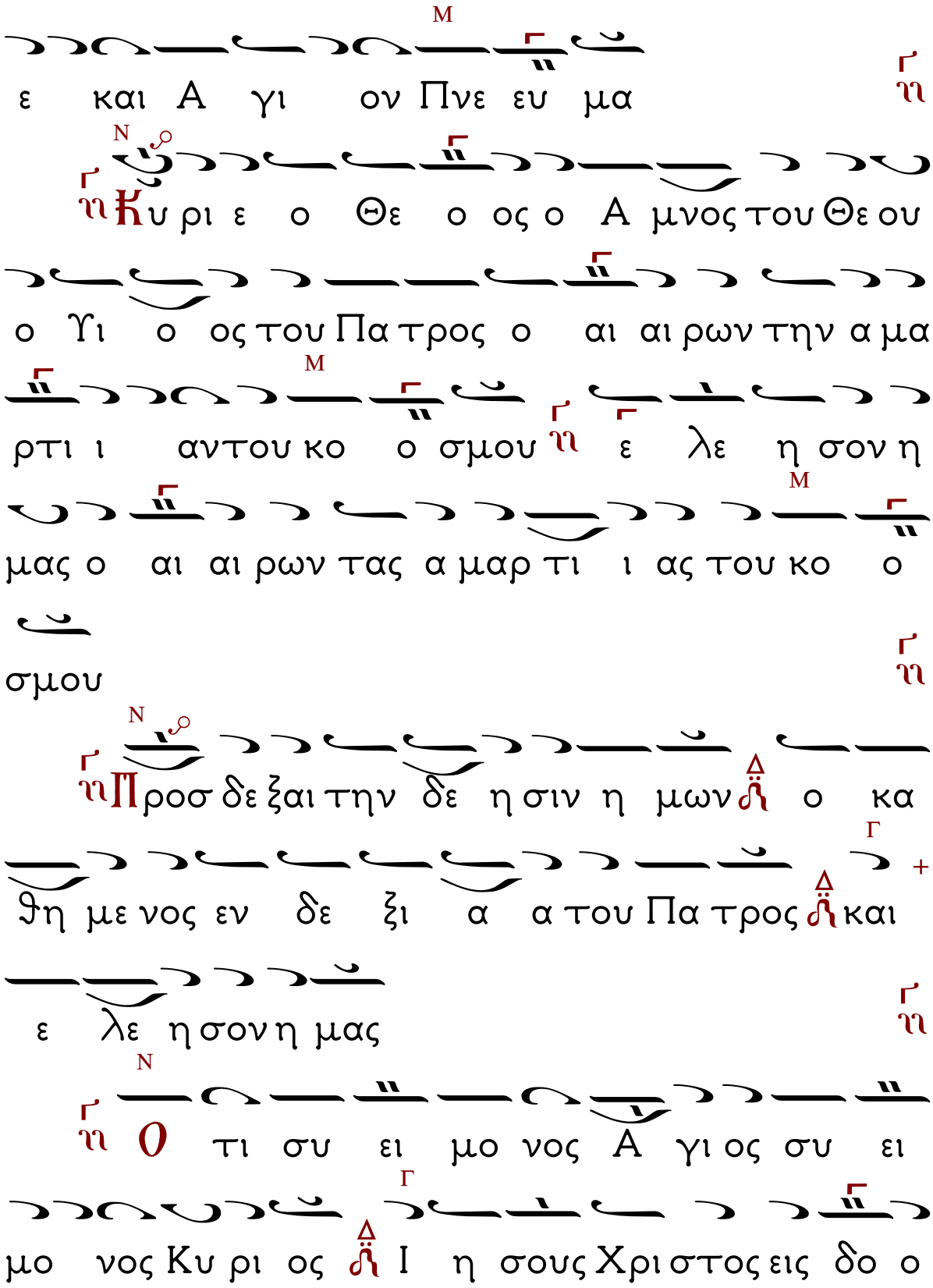
ε και Α γι ον Πνε ευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ο ος ο Α μνος του Θε ου
ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα
ρτι ι αντου κο ο σμου ε λε η σον η
μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο
σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και
ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει
μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο

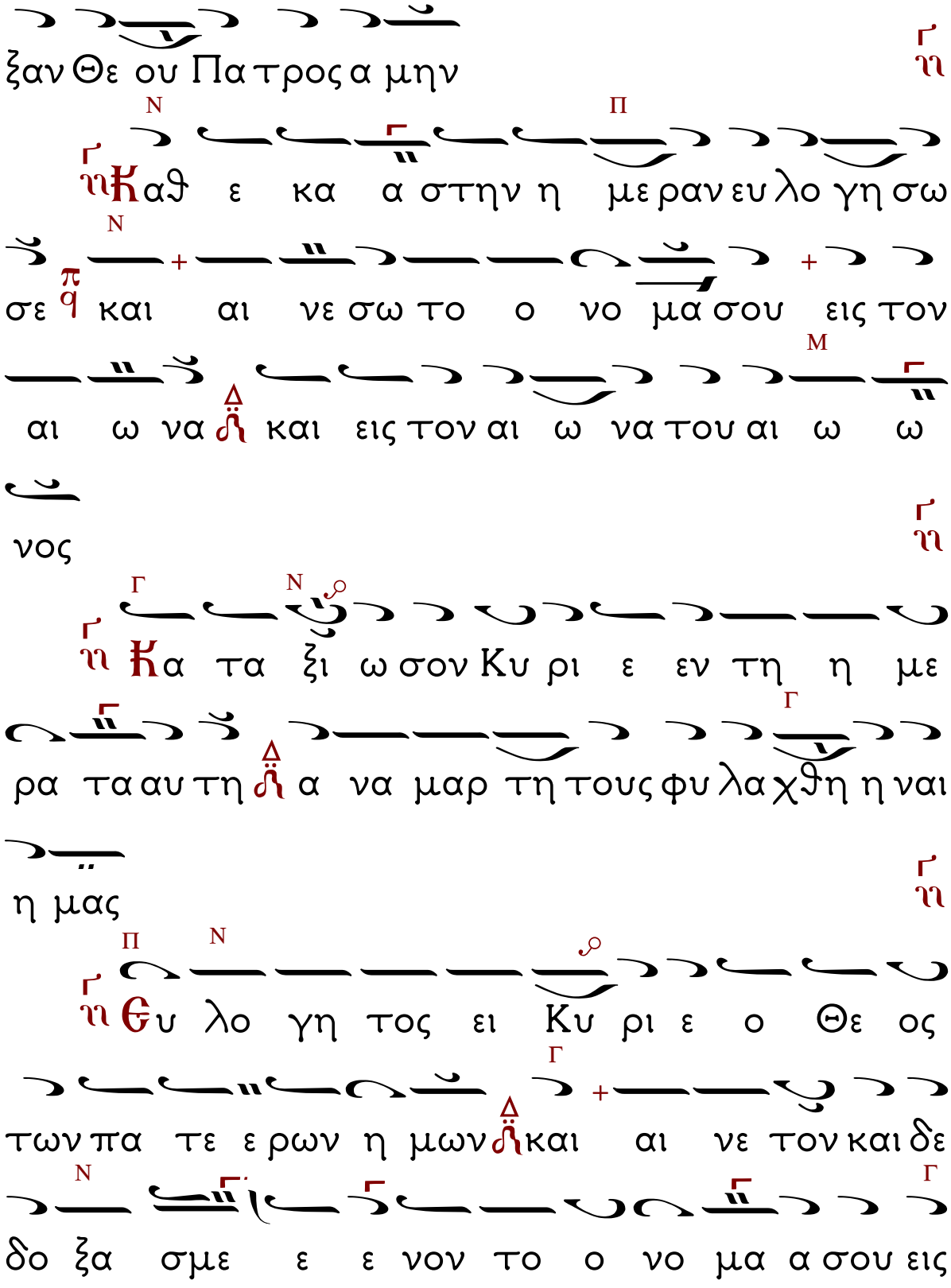
ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον
αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω
νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι
η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε
δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα α σου εις

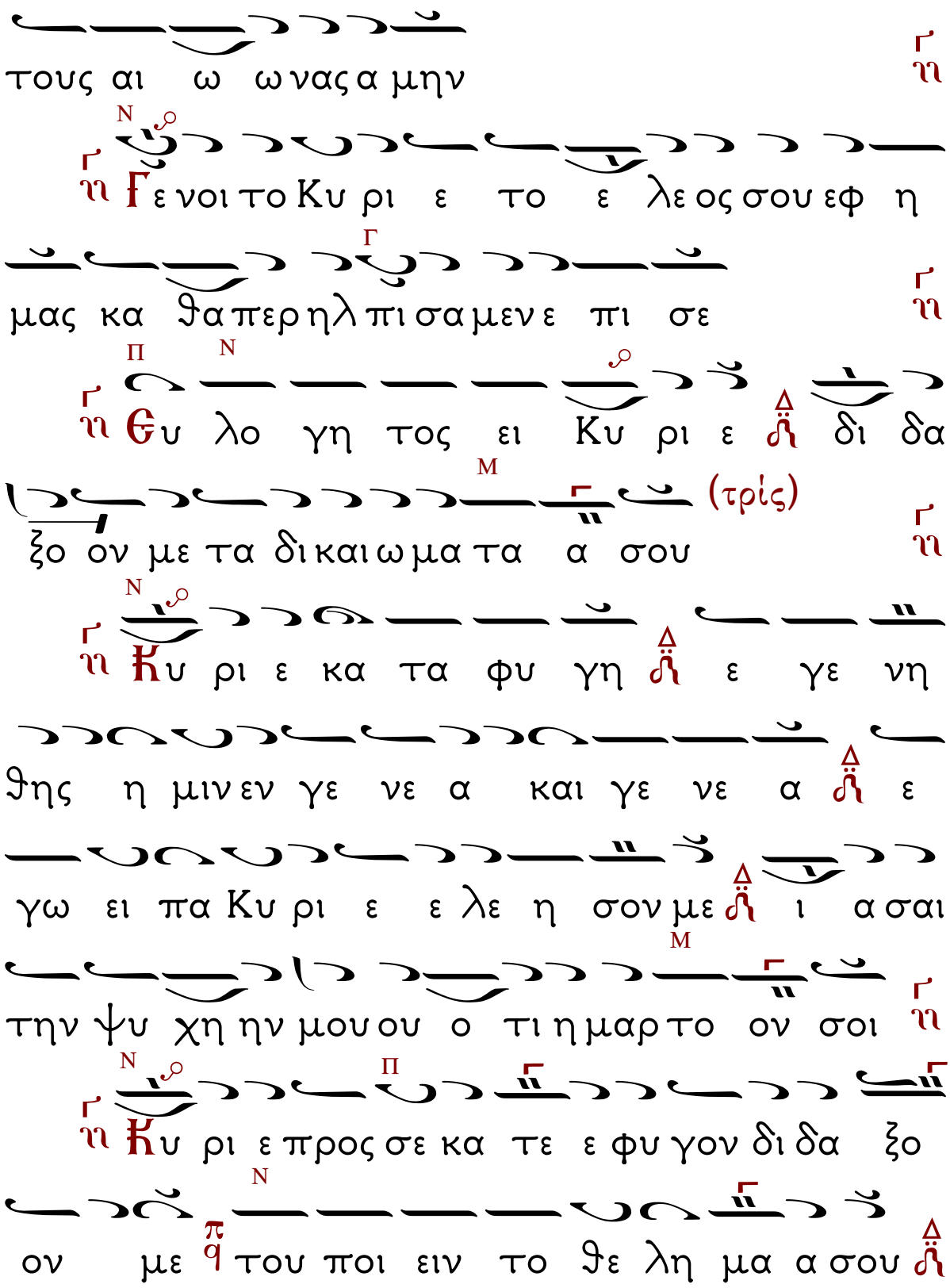
τους αι ω ωνας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ η λπι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα
ξο ον με τα δι καιω μα τα α σου (τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη
θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε
γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι
την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ το ον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο
ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου

ο τι συ ει ει ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

(γ')

μας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι

ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

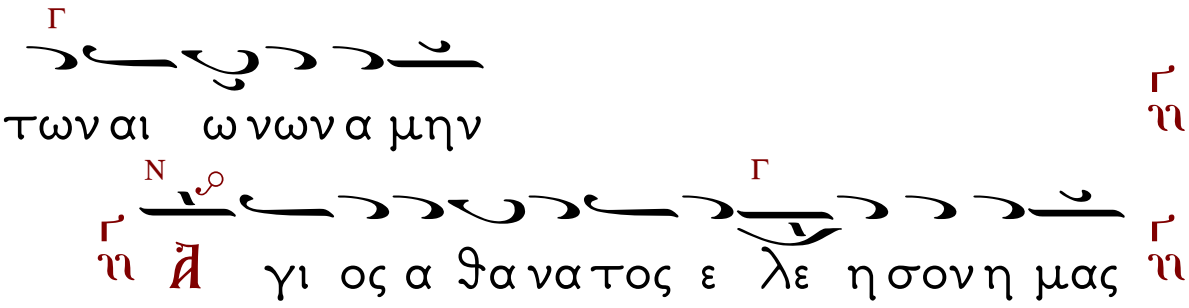
των αι ω νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικὸν.

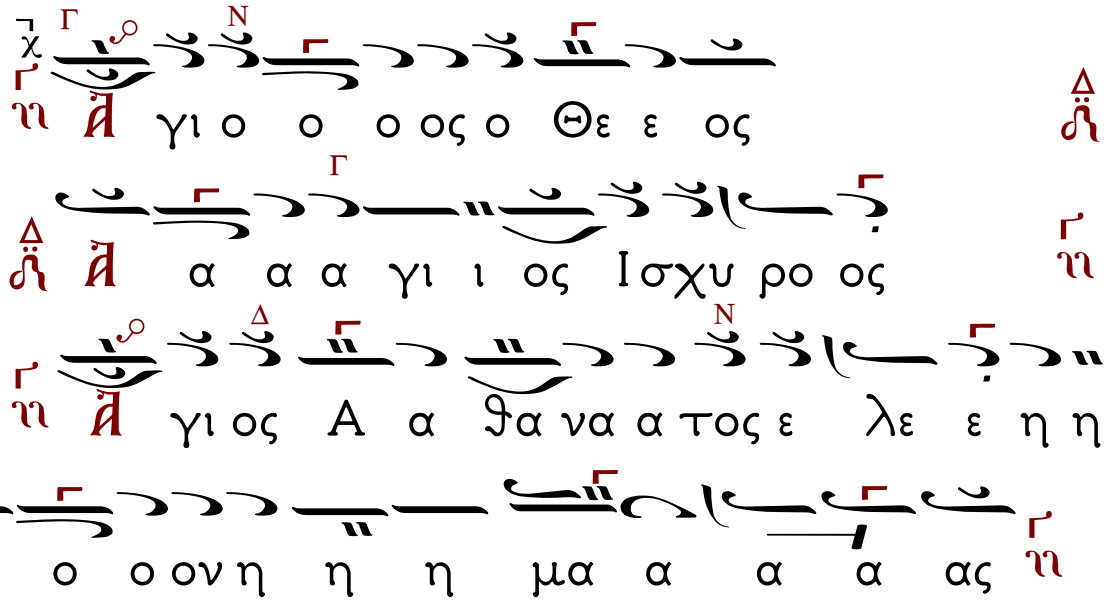
γι ο ο ο ος ο Θε ε ος
α α α γι ι ος Ισχυ ρο ος
γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η η
σο ο ο ον η η η μα α α α ας

Μετὰ τὴν Δοξολογία, ὅταν ὁ ἦχος εἶναι
Πλάγιος α΄, Πλάγιος β΄, Βαρύς, & Πλάγιος δ΄.

Ἦχος ⲡ ⲡ Νη

Ἡ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ἤ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ἦχος ἡ Δι

Ση με ρον Σω τη ρι α τω κο σμω

γε ε γο νεν α σω μεν τω Α να σταν τι

εκ τα φου και Αρ χη γω της ζω ης η μων κα

θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το

νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος ἀ Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

Γ Δ Δ Δ

Ἀ μη η ην

Στίχ. α' Μ Δ

Εὐ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το α γι ον αυ του

Δ Δ Δ

Μ Δ Β

Ἁ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

6

Στίχ. β' Μ

Εὐ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Δ Δ Δ

Μ Δ Β

Ἁ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

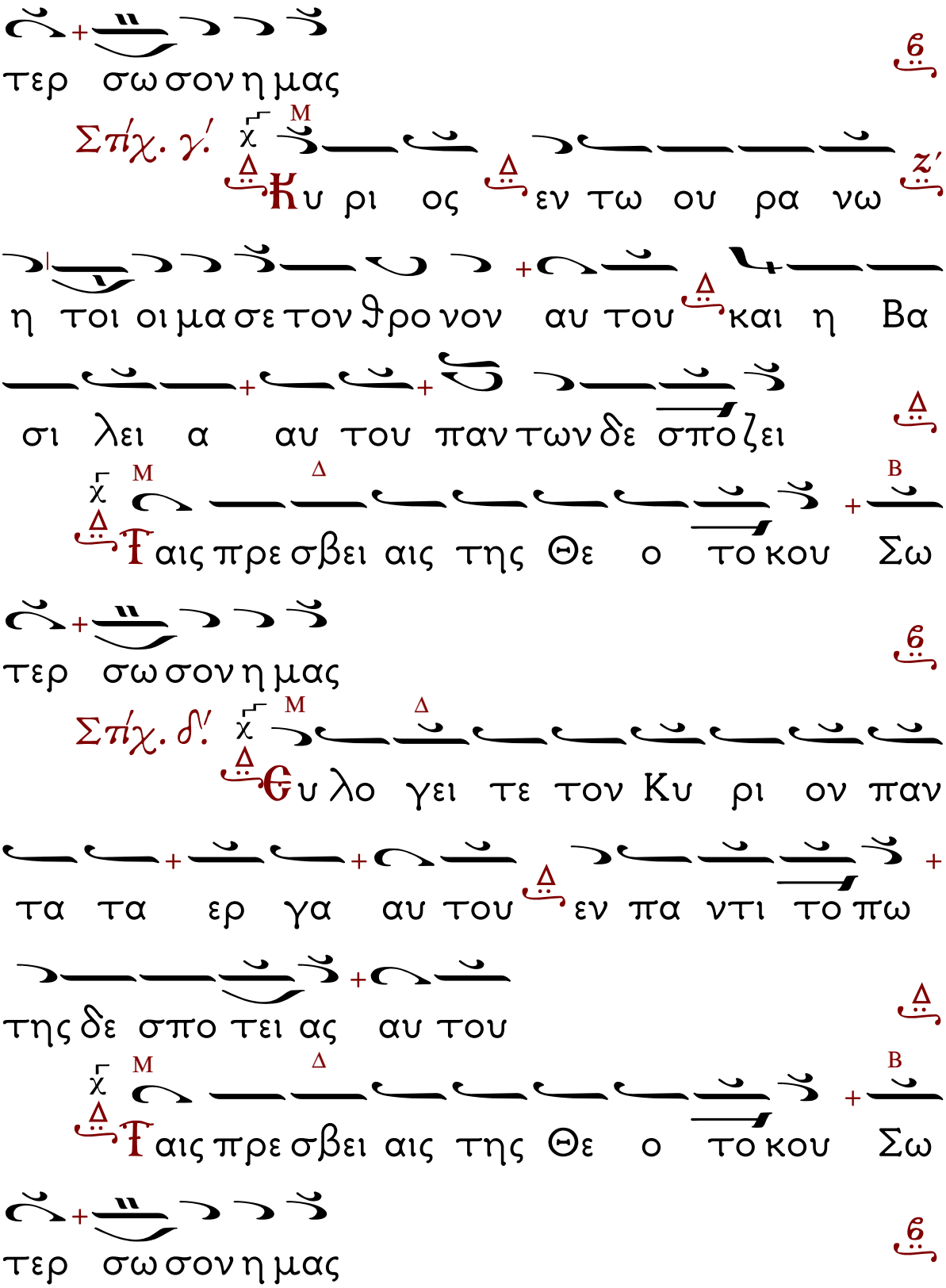
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. γ΄.
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σε τον θρο νον αυ του και η Βα
σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. δ΄.
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν
τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω
της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

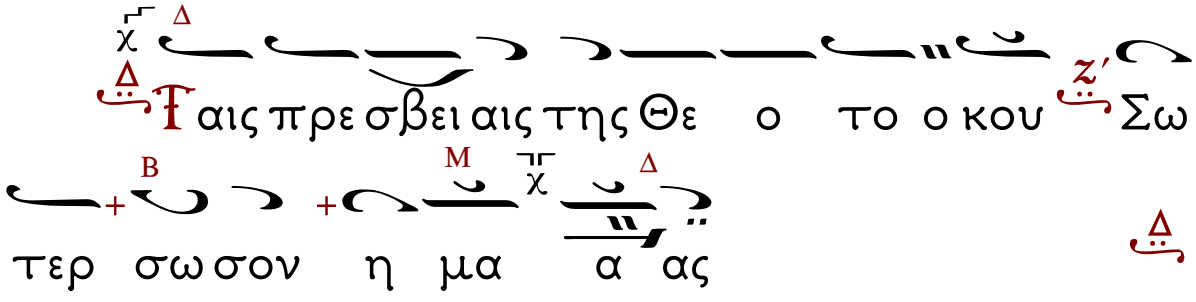

Ἀντίφωνον β΄.

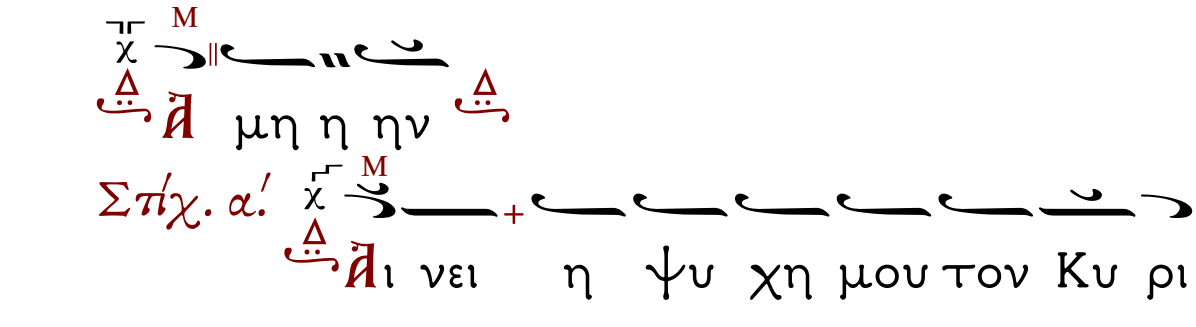

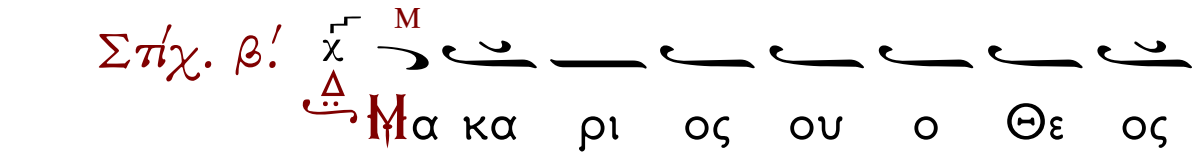

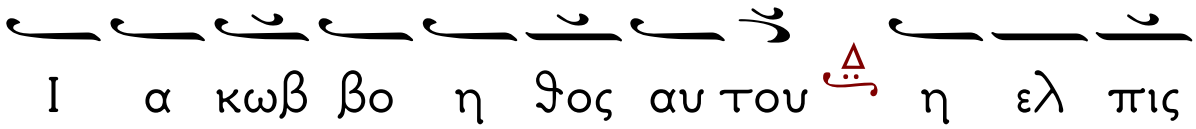
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις

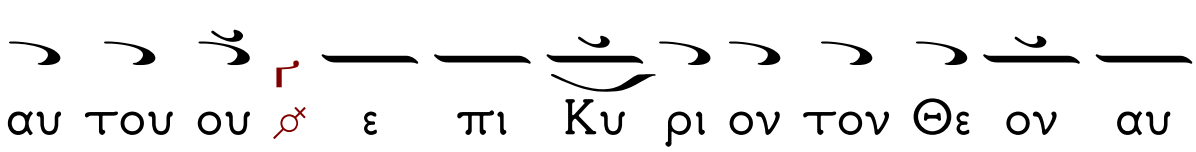
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του

Δω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

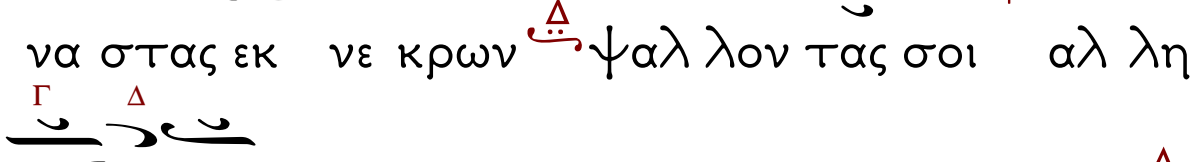
λου ι α

Σπ/χ. γ΄.

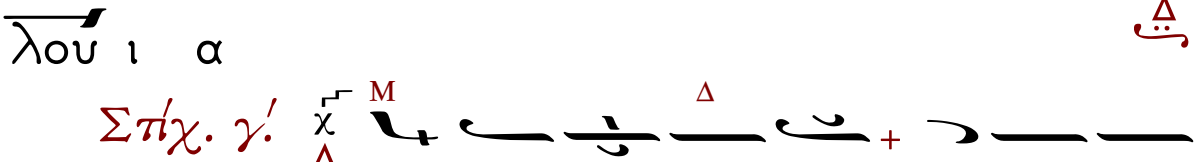
Φον ποι η σαν τα τον ου ρα

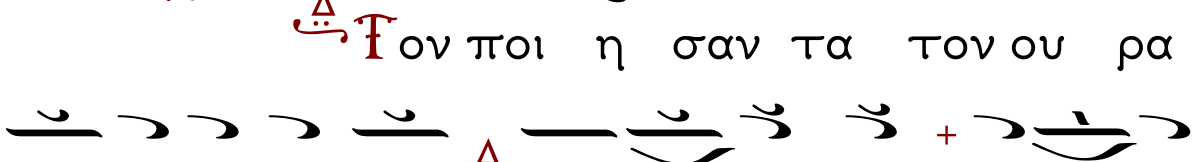
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν

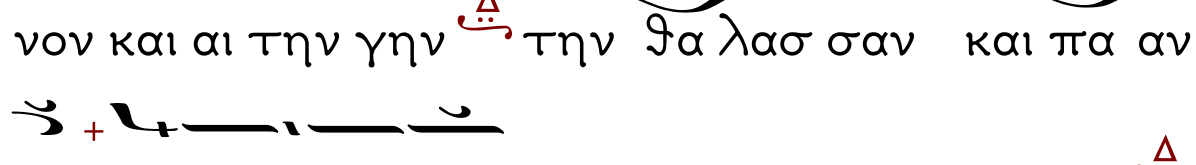
τα τα εν αυ τοις

Δω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

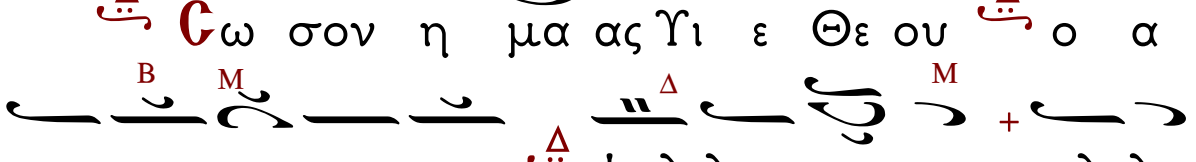
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

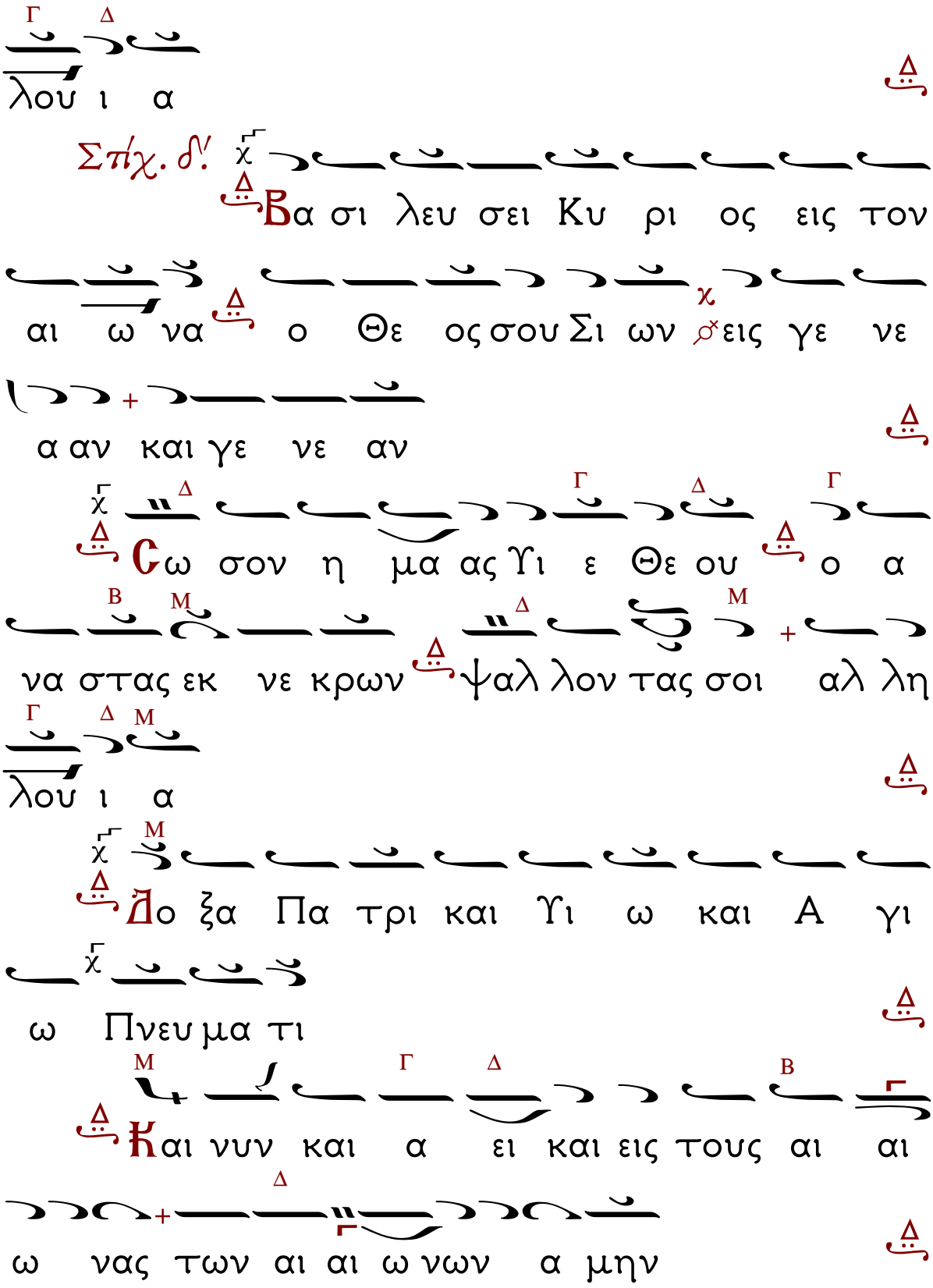
Σπ/χ. δ΄.
Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε
α αν και γε νε αν
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

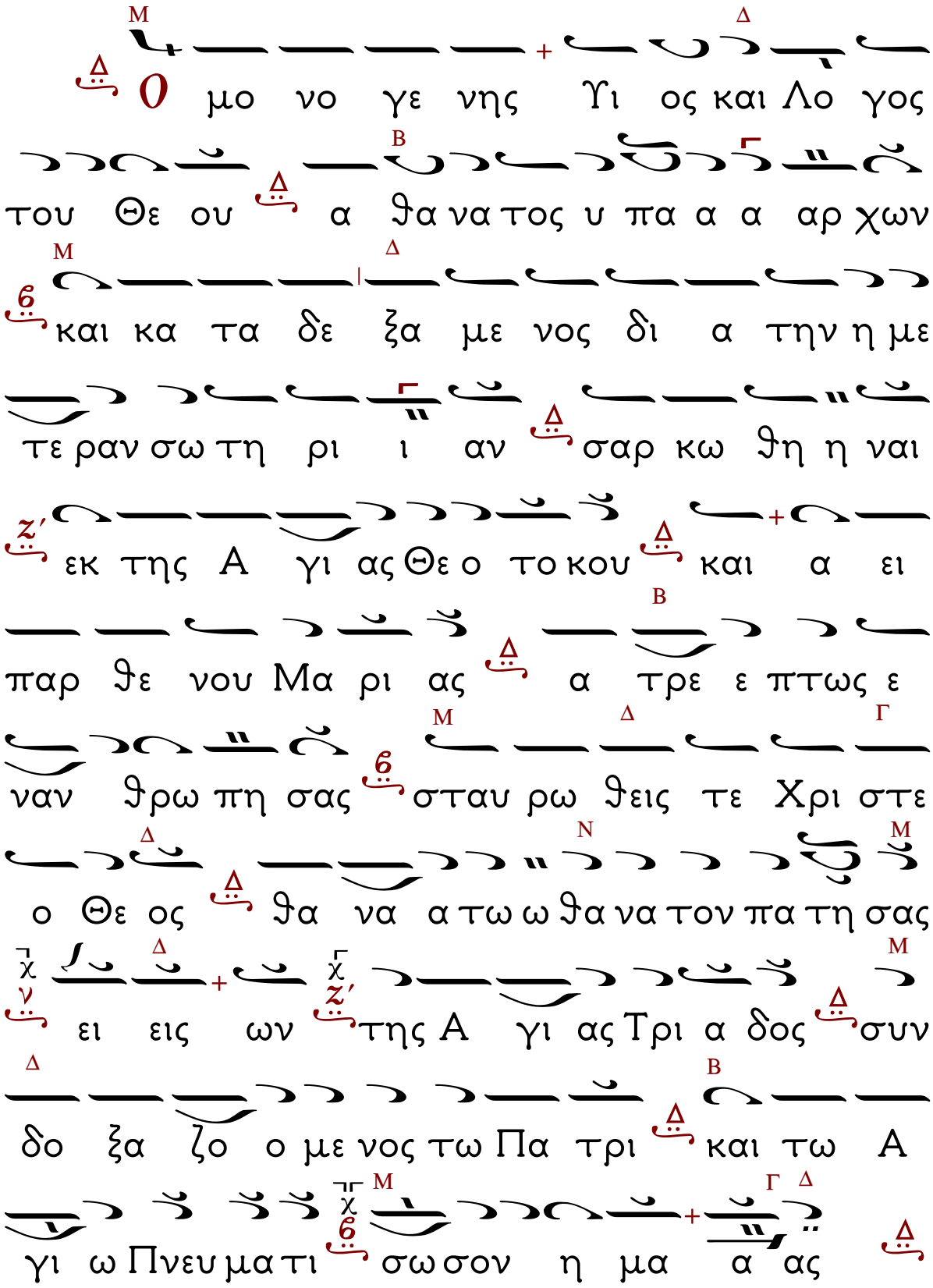
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο τοκου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ⲩ Γα

Στίχ. Ἀυ τη η η με ρα Κυ ρι ου α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν εν α αυ τη

Κα τε ε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον θα να τον η νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των Μυ ρο φο ρων τον θρη νον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε λε ο ο ο ος

Εἰσοδικόν
Ἦχος Δι

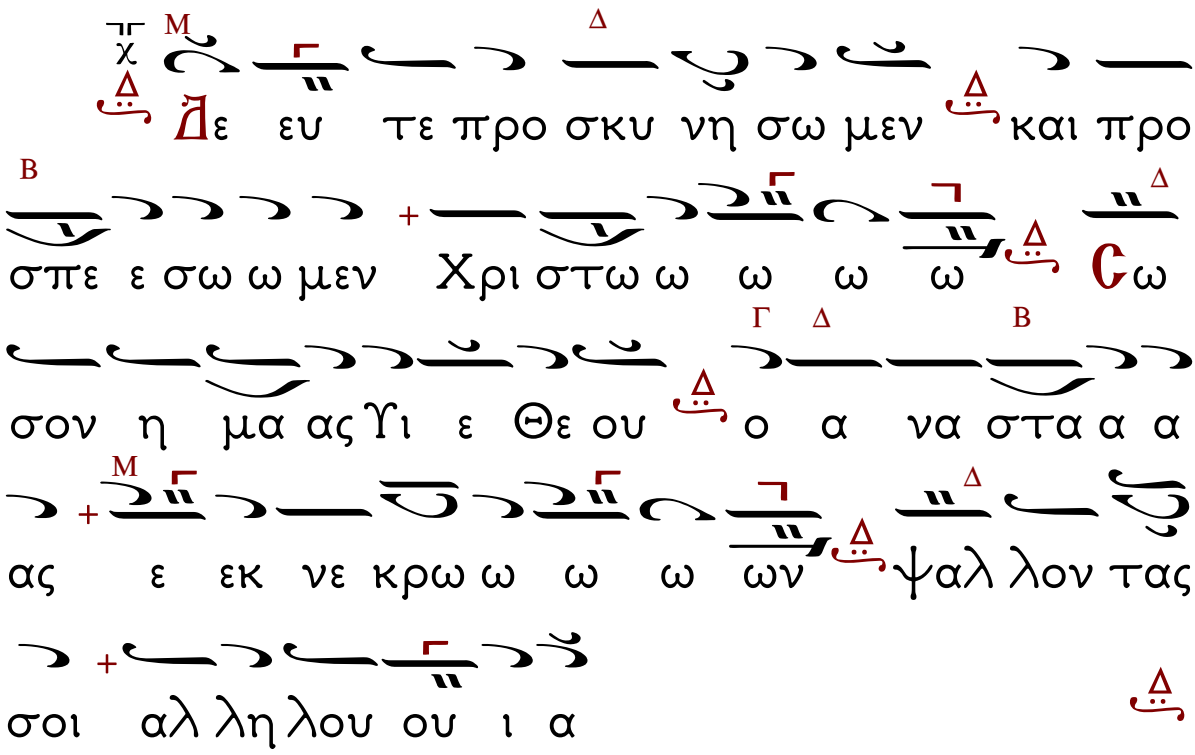

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος ⸏ Γα

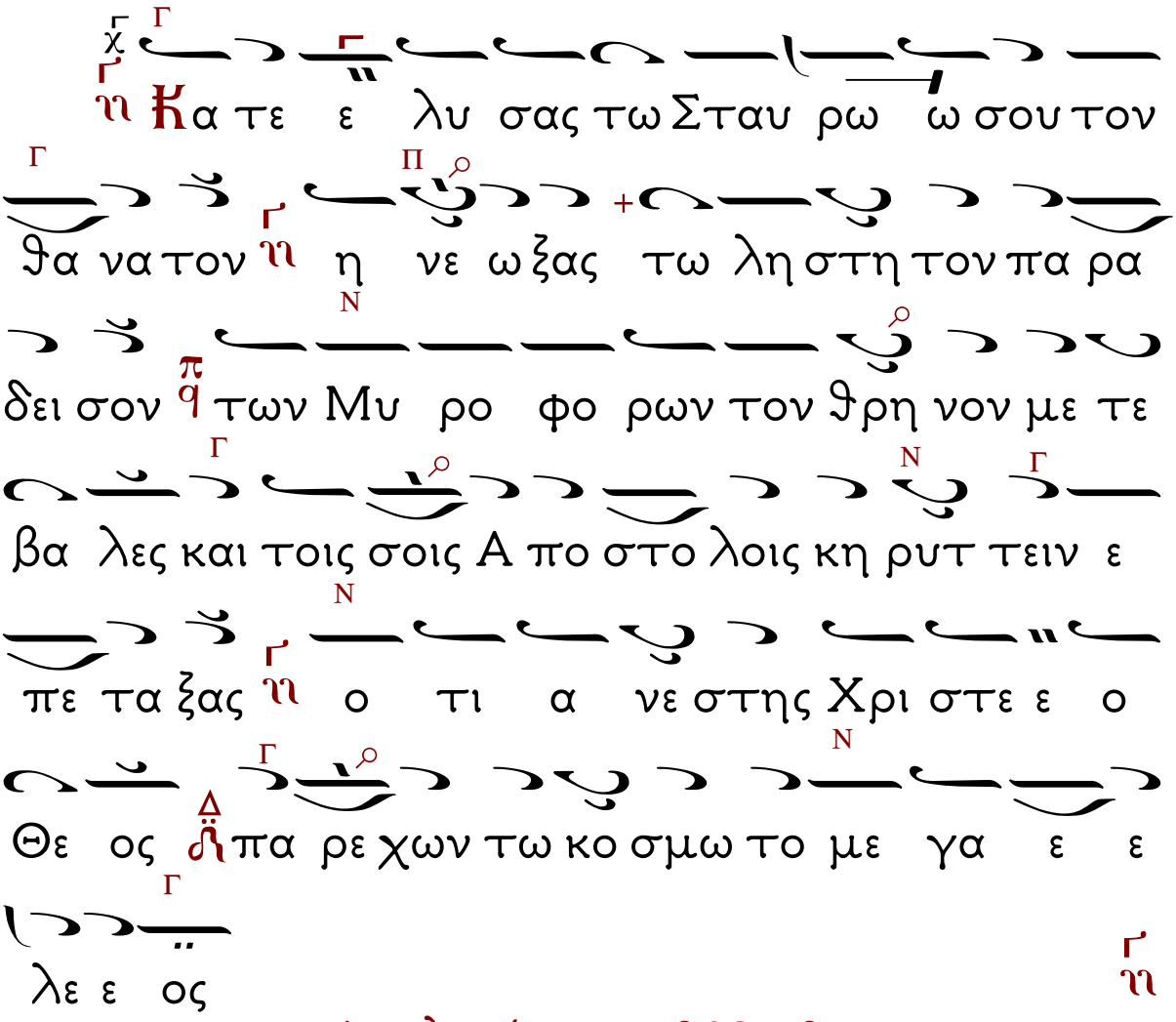

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Ἦχος λ π΄ ἐκ τοῦ Δι.

Τ ης σο φι ας ο δη γε φρο νη σε
ως χο ρη γε των α φρο νων παι δευ
τα και πτω χων υ πε ρα σπιστα στη ρι
ξον συ νε τι σον την καρ δι αν μου Δε ε
σπο τα Συ δι δου μοι λο γον ο του Πα
τρος Λο ο ο ο γος ι δου γαρ τα χει λη
μου ου μη κω λυ σω εν τω κρα α ζειν σοι Ε
λε η η μον ε λε η σον με τον πα ρα
πε σο ον τα α α

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΚΘ΄.

Προκείμενον. Ἦχος γ΄.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 13:11-14, 14:1-4

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ᾽ ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει, σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος δ΄.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματι σου, Ὕψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωί τὸ ἔλεος σου καὶ τὴν ἀλήθειαν σου κατά νύκτα.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Ει δο μεν το φως το α λη θι νον ε
λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο
μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

Ἀ μην α μην α μην εις α φε σιν
α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη

σω μεν την δο ξαν σου ο τι η ξι ω

σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν

μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας

εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

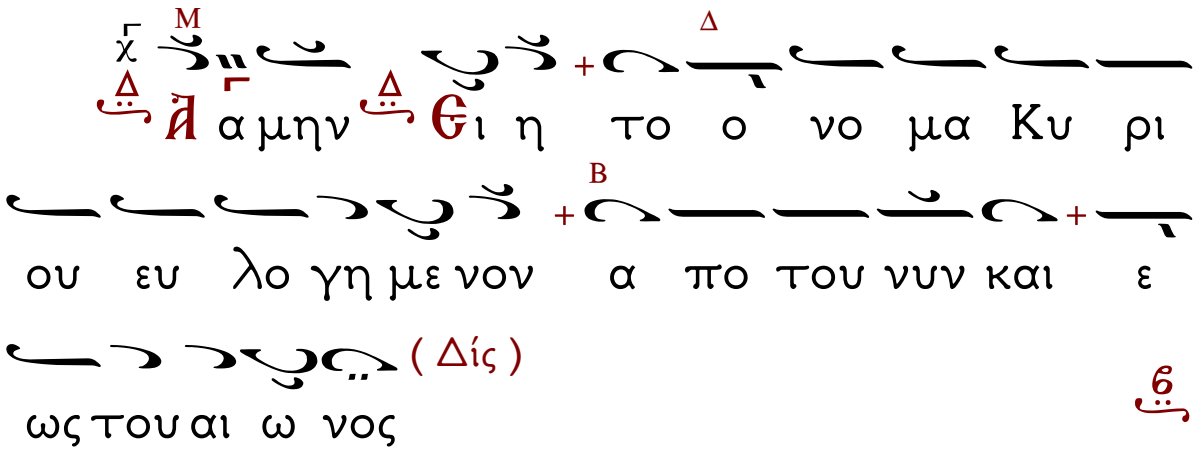

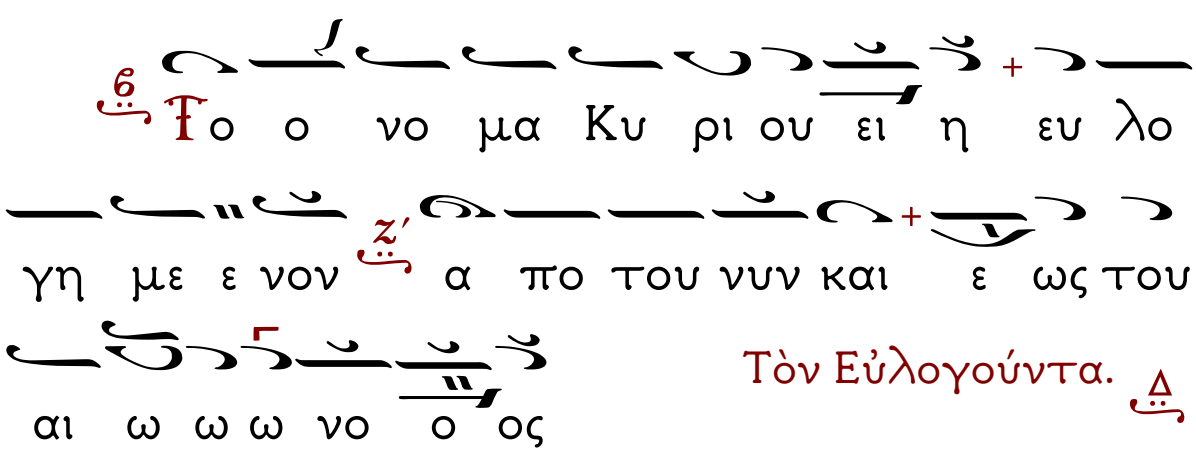

Τὸν Εὐλογούντα.

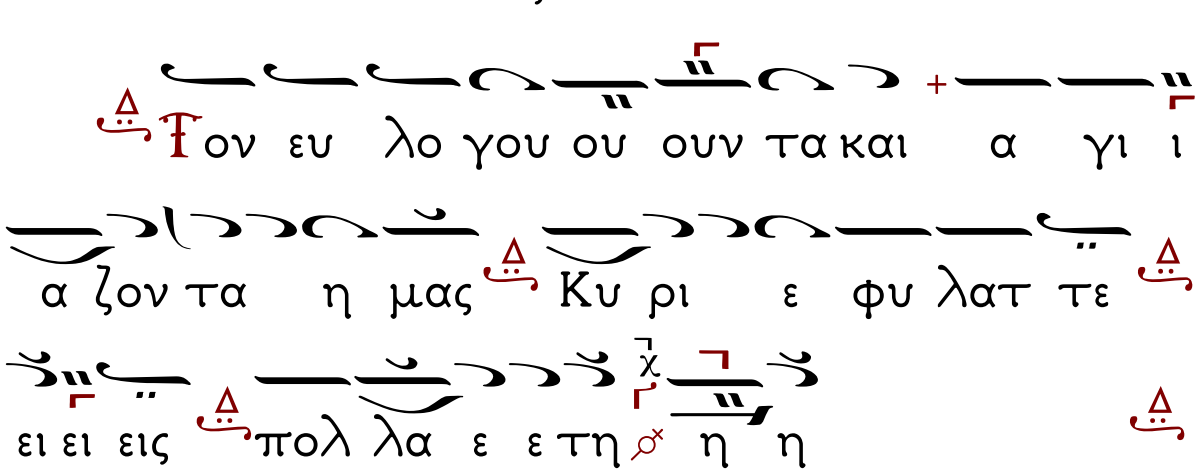

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.